

01 Förhørsledare

Krimsp Nordlander/KSB

FÖRHÖR

Bil
Sid 479

02 Förhørsplats

Krimjouren

03 Förhørsdatum 04 Förhör börj kl 05 Dnr

1986-02-01 01.15

08 Utskriften ut-
förd av (sign)

06

 Telefon-
förhör

07

 Förhöret intalat
på blad/band

09 Hörd person (efternamn och alla förnamn i rätt följd, tilltalsnamnet markeras)

Jeppsson, LARS Krister

10 Personnummer

600926-1030

11 Yrke/Titel

12 Födelsehemort (församling och länsbokstav)

13 Kyrkobokföringsort (församling och länsbokstav)

Sollentuna,

15 Medborgare i
(betr utl)

14 Postadress (utdelningsadress och ortadress), telefon bostaden

Drevkarlstigen 1, 1 tr, 191 53 Sollentuna. tel 08-96 92 05.

16 Anställning (arbetsgivare, postadress), telefon, central sjömansregistrering

Sollentuna Kommun, Fastighetsenheten tel 08-96 84 75.

17 Föräldrars namn och postadress (betr misstänkt som är underårig eller utlänning)

18 Ställning till misstänkt - målsägande
- vittne Ej bekant.

19 Körkort m m

 Har
körkort Annan kör-
kortshavare Har
traktorkort

klass (betr kk)

länsbeteckning

Nat bokst (betr kk)

20 Den hörde är

 misstänkt målsägande vittne

21 Förhörevittne eller annan närvarande (ex tolk)

Ej tillgängligt.

22 Underrättad om misstanke för / Anledning till förhöret

Angående skottlossning mot person på Sveagatan - Tunnelgatan den 86-02-28 ca kl 23.30-tiden.

23 Försvare (best i 12 § FuK iakttagna)

 Önskas ej Önskas (Ev namn)

24 Berättelse

Jeppsson omtalar att han kom från en pub i närheten av Luntmakargatan och gick denna upp mot Tunnelgatan. Då han kom fram ungefär vid korsningen Luntmakargatan + Tunnelgatan hörde han två st knallar. Han trodde först det var något fyrverkeri av något slag men fick strax efter se att en mansperson segnade ner på gatan vid korsningen Sveagatan - Tunnelgatan, samtidigt som den kvinna som var med mannen började skrika hysteriskt. Då förstod han vad som hänt och upptäckte därefter hur en mansperson kom springande från platsen och upp för trapporna mot David Bagares gata. Jepsen var vid tillfället ca 15 meter från den flyende mannen som Jepsen såg snett bakifrån. Mannen var ca 35 till 40 år, och var klädd i något mörkt jackliknande plagg. Jeppssons första intryck var att mannen kan varit klädd i en mörkt dunjacka. Vidare tyckte Jeppsson att mannen hade något som han tyckte såg ut som en keps på huvudet. Vad Jeppsson kunde se hade mannen ej något i händerna.

På grund av den uppkomna situationen tvekade Jepsen ett ögonblick på om han skulle skynda ner till den skadade eller om han skulle förfölja gärningsmannen.

Det blev så att han skyndade efter gärningsmannen som då hade hunnit upp för alla trappor. Då Jeppsson kom upp för trapporna mötte han ett medelålders par som han frågade var mannen hade tagit vägen som de måste ha mött. Kvinnan som verkade vara från ett sydeuropeiskt land och var ca 35 - 40 år svarade att mannen försvunnit vidare nerför backen mot Regeringsgatan. Jeppsson fortsatte då nerför David Bagares gata men kunde ej se mannen igen. Därefter återvände Jepsen till Brottpplatsen och lämnade sina uppgifter till en ljushårig kvinnlig polis som då kommit till brottpplatsen.

Jeppsson omtalar att han då fick reda på att den skjutne personen skulle ha varit statsminister Olof Palme.

Jeppsson omtalar vidare att han skall vara hemma under morgondagen om han behövs ytterliggare i ärendet.

Telefonförhöret avslutat den 86-02-01 kl 01.25.

Stockholm, Krimjouren som ovan.

Kennet Nordlander
Kennet Nordlander/Krimsp/KSB.

Fylls ej då motsvarande uppgifter redovisas på annan handling

Protokoll över förhör hållet med
Jeppsson Lars Krister, född 600926-1030.
Förhöret hållet på kriminalavdelningen
86.03.04 med början kl 10.50.
Förhørsledare krinsp Monica Andersson.
Förhörsvittne ej tillgängligt.

Jeppsson höres angående sina iakttagelser på Sveavägen/ Tunnelgatan 86.02.28.

Jeppsson uppger att han under kvällen hade varit på Puben Tre Backar på Tegnérgatan 12-14 vilket är beläget strax väster om Döbelns-gatan. Han lämnade puben vid 23.15-23.20 och gick sedan Luntmakar-gatan söder ut. Han uppger att han gick ensam från puben och gick likaså ensam hela vägen fram till Tunnelgatan. Under kvällen hade han druckit endast ett glas portvin. Han gick sträckan i lugn takt.

När han kommit fram till Tunnelgatan och just passerat barackerna som står i mitten på gränden stannade han till och funderade på om han skulle ta vägen ner på Sveavägen via Tunnelgatan. Medan han står där och funderar över vägvalet hör han två smällar som kommer i tät följd. Han uppfattar smällarna typ fyrverkeri eller smällare man kastar iväg. Han hör att smällarna kommer nerifrån Sveavägen och tittar till neråt och ser en man falla omkull nere vid korsningen Sveavägen. Jeppsson uppger att mannen är skymd för honom så länge han är upprätt men blir synlig framför barackerna när han faller. Han ser sedan en kvinna som faller ihop bredvid mannen och skriker till. Han hör sedan springande steg på Tunnelgatan i riktning mot sig själv. Dessa steg är på norra sidan av barackerna. Jeppsson vänder sig om för att se den springande personen. Jeppsson själv befinner sig då några steg in på Tunnelgatan på söder sida om baracken. Han ser sedan en man springa uppför trapporna mot Malmskillnadsgatan. Jeppsson står först stilla på sin plats men när mannen har kommit upp i den övre halvan av trappan går Jeppsson fram till början av trappan. Han har dess

2

för innan stått och tittat ner mot Sveavägen om han skulle gå dit och hjälpa till på något vis.

Jeppsson uppger att han såg mannen snett bakifrån på några meters avstånd. Han har här svårt att bedömma avståndet vilket skall korrigeras med en vallning på platsen sedan. Han säger sig inte ha sett mannens ansikte och har svårt att beskriva mannens kläder. Han uppskattar mannens längd till ungefär av medellängd. Själv är Jeppsson 164 cm lång och mannen var längre än han själv. Vidare uppger han att mannen var tämligen kraftig över axlar och rygg. På huvudet bar han en keps. Och tror att den var mörk eftersom han inte särskilt lade märke till den. Han hade vidare ett mörkt plagg typ jacka eller rock. Jeppsson är medveten om att han vid ett första förhör sagt att detta skulle vara typ täck eller dunjacka men är nu osäker på om så var fallet. Beträffande detta plaggs längd säger han sig heller inte kunna minnas om han såg om plagget räckte ner över benen på mannen. Han säger sig heller inte kunna beskriva byxor eller skor utan säger att det var en mörk figur som försvann upp för trappan.

När mannen kommit upp för trapporna och nått Malmskillnadsgatan vände han sig om och tittade neråt. Jeppsson gick då in bakom en barack så att han skymdes av denna. Jeppsson säger här att mannen endast kastade en blick över axeln så att Jeppsson kunde skimta en del av hans ansikte men kunde ändå inte urskilja några detaljer i ansiktet så som om mannen hade skägg eller bar glasögon.

Han kastade sedan en blick neråt Sveavägen igen och såg att det hade samlats folk runt omkring den skadade och därefter bestämde sig Jeppsson för att följa efter den springande mannen. I det läget hade han förstått vad som hade hänt, det vill säga att två skott hade avlossats och någon hade blivit skadad och att det förmodligen var gärningsmannen som sprang ifrån platsen. Han säger sig dock ha uppfattat det ungefär som en film utan att egentligen förstå allvaret i det hela.

När Jeppsson börjar springa uppför trapporna har mannen redan försvunnit ur synhåll. När Jeppsson är nästan uppe för alla trapporna möter han ett par och han frågar dessa om de sett en man springa förbi där. Kvinnan säger då "att han sprang rakt fram här". Jeppsson säger inget till paret om vad som hänt nere vid Tunnelgatan men ställer sig i gatukorsningen Malmskillnadsgatan/David Bagares Gata och tittar neråt David Bagares Gata för att se om han ser någon där nere och funderar samtidigt på om han skall våga sig ner efter den springande mannen. Han ser då en man gå från gatan in mellan parkerade bilar på David Bagares Gatas norra sida. Mannen försvinner sedan mellan bilarna och kommer inte ut på någon sida av bilarna. Jeppsson uppfattade det inte som om mannen gick in i någon bil eftersom han inte såg någon dörr öppnas, ej heller hörde han någon dörr öppnas eller stängas. Detta var ungefär ett kvarter ner på David Bagares Gata.

Han begav sig sedan gående ner på David Bagares Gata och gick i körbanan utanför de parkerade bilarna. Ungefär i höjd med Johannesgatan möter Jeppsson en polisbil där polismännen tittar på Jeppsson men kommer inte ur och talar med Jeppsson och han ger sig heller inte till känna till dem. Polisbilen fortsätter sedan upp mot Malmskillnadsgatan. Jeppsson tittar sedan in på Johannesgatan för att se om han kan se någon person vilket han inte gör. Han ändrar sig och säger att han först tittade in på Johannesgatan därefter träffade han på polisbilen. Efter detta tittade han in bakom några plastskynken som är uppsatta för fasadrenoveringar på hus på David Bagares Gatas norra sida nedanför Johannesgatan. Efter detta springer han upp mot Malmskillnadsgatan och möter då polisbilen som har vänt och är på väg neråt igen. Han tar då kontakt med polismännen och frågar om de leter efter den killen som sköt och talade om att denne hade försvunnit neråt. Han åtföljs sedan av en polisman ner till Tunnelgatan där han hänvisas till en kvinnlig polis som efter en stund tar uppgifter av Jeppsson. Jeppsson åkte sedan hem med pendeltåg och buss och lite senare ringde någon polis hem och Jeppsson fick berätta vad han varit med om.

Jeppsson uppger att han vid tillfället var iklädd en blå dunjacka som slutar strax nedanför stussen. Han hade också blåa jeans på sig. Och var barhuvad. Jeppsson kan inte uttala sig om mannen hade sitt ytterplagg öppet, ej heller om mannen bar på något. Varken väska eller vapen. Jeppsson har lyssnat till inspelning av förhöret och förklarar sig nöjd med detta. Förhöret avslutat kl 11.35.

Stockholm som ovan

Monica Andersson
Krinsp

I hörbara delar rätt avskrivet intygas:

Ann-Mari Sjöblom
Ann-Mari Sjöblom

Protokoll över förhör med
kartarkivarie LARS Christer Jeppsson, 600926-1030,
boende Drevkarlstigen 1, 1 tr, 191 53 SOLLENTUNA,
tfn 08-96 92 05.

Anställd inom Sollentuna Kommun, fastighetsenheten,
tfn 08-96 84 75.

Förhöret är hållet på Kriminalavdelningens vålds-
rotel, fredagen den 4 april 1986 med början kl 14.05.

Förhørsledare: Krinsp Lars Jonsson.

Förhörsvittne: Ej tillgängligt.

Bandupptagning.

Förhöret avser Jeppssons förehavanden fredagen den 28 februari, den
kväll då statsminister Olof Palme mördades. Jeppsson är tidigare hörd
under spaningsuppslag E 15.

Förhørsledare - F

Lars Jeppsson - J

- F. Jeppsson, jag vill att du med egna ord så detaljerat som möjligt
själv berättar om dina förehavanden just den här kvällen. Ska vi
börja med, så att säga, vad du gjorde tidigare den här kvällen;
vilka du var tillsammans med och vad du hade för avsikter. Var så
god!
- J. Jag befann mig tidigare på kvällen på krogen Tre Backar på
Tegnérgatan och satt och lyssnade på musik. Dom jag känner där var
två bekanta.
- F. Vilka var det?
- J. Johan Laurén och Anette Axelsson.
- F. Jaha?
- J. Men dom stack nog en stund tidigare än mig.
- F. Vid vilken tid hade du kommit till den här puben Tre Backar?
- J. Jaha, det kan ha varit 9-tiden, halv 10 då på kvällen.
- F. Kom du i sällskap med Johan Laurén och Anette Axelsson dit?
- J. Nehej, jag träffar dom där.

- F. Var kom du ifrån när du kom dit?
J. Från Rådmansgatans T-bana.
F. Jaha. Vad hade du gjort där då?
J. Nej, jag åkte tunnelbana hemifrån.
F. Från?
J. Från Mörby Centrum.
F. Till?
J. Centralen, där jag bytte.
F. Jaha. Vad hade du för avsikt att göra den här kvällen?
J. Jaha, min avsikt var att gå på denna krog.
F. Jaha. Brukar du göra det?
J. Jaha.
F. Det brukar du göra.
J. I genomsnitt en gång i veckan.
F. Jaha. Hade du bestämt träff med någon eller hade du bestämt att du tillsammans med någon skulle gå på den här krogen?
J. Nehej.
F. Det hade du inte?
J. Nehej.
F. Så du gick ensam dit?
J. Jag gick ensam.
F. Jaha. Hade du druckit någon alkohol innan du gick dit?
J. Nej.
F. Nehej.
J. Inte innan.
F. Nehej.
J. Ja, på krogen drack jag bara ett glas portvin.
F. Det är det enda?
J. Ja.
F. Du kommer alltså till den här krogen, hur dags var det, sa du?
J. 9, halv 10.
F. Jaha. Då åker alltså tunnelbana ifrån Centralen vid ungefär klockan ...?
J. Jaha, låt- låt säga strax före 9.
F. Strax före klockan 9.
J. Jaha.
F. Och kommer till Rådmansgatans tunnelbanestation omkring klockan ...?
J. Ja, strax efter då, antar jag.

- F. Vid 9-tiden?
J. 9-tiden, ja.
F. Är du i sällskap med någon då?
J. Nehej.
F. Inte med någon?
J. Nehej.
F. Och du träffar ingen vid Rådmansgatan som du känner heller?
J. Nehej.
F. Hade du bestämt tidigt på kvällen eller samma dag att du skulle gå på den här Tre Backar?
J. Det var samma dag.
F. Samma dag. Jaha. Vad gör man på den här puben än mer att kanske dricker ett glas portvin?
J. Jaha, det blir att man sitter och pratar med nån eller lyssnar på musik. Jag för min del lyssnade mest på musiken den kvällen. Det var bluesafton då.
F. Det var bluesafton?
J. Ja.
F. Jaha. Är det levande musik eller?
J. Det är alltid levande musik.
F. Jaha. Efter vad jag förstår så anlände du dit strax efter klockan 21 -?
J. 21 -.
F. Du promenerar alltså från Rådmansgatan till den här puben. Och puben, vilken adress ligger den då?
J. Jag tror det är 14 till 12.
F. Tegnérgatan?
J. Tegnérgatan, ja.
F. Jaha. När du kommer dit -?
J. Ja, när jag kommer dit så går jag till -, kollar in om det är nån jag känner där. Och sen gick jag till baren och köpte då detta glaset portvin och pratade med nån i kön. Och sen gick jag då ner till källaren där musiken finns och gick in.
F. Jaha. Du tar plats där vid något bord eller?
J. Då tar jag plats vid nåt bord där.
F. Jaha.
J. Nej, fel! Jag satt vid golvet.
F. Jaha.

- J. Det fanns inga stolar lediga.
- F. Nehej. Var det många människor där?
- J. Ja, det var fullsatt.
- F. Det var fullsatt.
Den här Johan Laurén och Anette Axelsson, är dom festfolk, så att säga?
- J. Jaha, det är festfolk.
- F. Jaha. Var dom där när du kom dit eller?
- J. Dom var där när jag kom dit, ja.
- F. Jaha. Så dom träffade du där alltså?
- J. Ja.
- F. Pratade ni med varandra?
- J. Inte mycket, men lite grann.
- F. Jaha. Brukar dom vara gäster där?
- J. Jaaha, tillfä-, ibland i alla fall.
- F. Ibland, ja.
- J. Inte regelbundet kanske men ...
- F. Då och då?
- J. Då och då.
- F. Jaha. Du dricker alltså ett glas portvin, gör du någonting annat där?
- J. Nehej, det enda jag gör det är; dricker nåt glas av nånting, pratar och lyssnar.
- F. Jaha.
- J. Det är liksom den enda jag brukar göra där och ibland läsa nånting. Det faller olika.
- F. Jaha. Vad har Johan och Anette för avsikter den här kvällen, vet du det? Pratar ni om det?
- J. Nehej, det pratar vi inte om.
- F. Nehej. Var bor dom?
- J. Dom bor i Alby.
- F. Jaha. Så du känner dom närmare?
- J. Jaha.
- F. Det gör du. Mm. Vet du vilken adress dom bor på i Alby?
- J. Jaha, jag har inte det i huvudet, men jag har det uppskrivet på en- adressboken, min.
- F. Det har du?
- J. Ja.

F. Kan vi titta på den kanske?

J. (Ohörbart) -.

F. Om vi bryter där.

- - - - -

Avbrott

F. Jaha, du har -, vi gjorde en kortare paus och du tittade i din anteckningsbok och visar att du har Johan och Anettes adress uppskriven och deras adress är Alhagsvägen 56, 2 trappor i Alby, telefon 0753-713 56.

Vet du hur länge dom stannade kvar där på puben?

J. Ja. Nehej, jag vet inte klockslaget när dom gick, men gissningsvis en halvtimme innan jag gick.

F. Det tror du?

J. Jaha, det är bara en ren gissning va'.

F. Jaha, dom gick strax före dig i varje fall?

J. Jaha.

F. Ja. Fanns det några andra där på puben som du känner igen?

J. Jaha. Det var två stycken till.

F. Jaha.

J. Men tyvärr kan jag inte deras namn. En av dom är en tjej som är med i styrelsen i bluesföreningen, men jag kan inte namnet utantill. Och en bekant som jag lärde känna för flera år sen, som jag stötte på nu första gången på ett och ett halvt år nu denna kväll, så jag pratade en stund med

F. Jaha. Vem var det?

J. Jaha, tyvärr kommer jag inte ihåg vad han heter, men jag kan -, det är en sån här sak jag kan kolla upp -.

F. Jaha -.

J. Vi har gemensamma bekanta.

F. Jaha. Var det någon av dom här som gick därifrån samtidigt som du eller möjligtvis anlände dit samtidigt som du?

J. Nehej.

F. Det var ingen?

J. Nehej, jag träffade dom där då.

F. Hur länge stannar du kvar där på puben? Hur mycket är klockan när du går därifrån?

J. Hon var någonstans mellan kvart över el-, kvart och tjugo över elva.

- F. Någonting mellan 23.15 och 23.20?
- J. Jaha.
- F. Och när du går därifrån, då tar du på dig den här -?
- J. Nej, då hade jag allting på mig. Jag tog en hastig blick på klockan som finns i baren och -.
- F. Du hade ytterkläder på dig?
- J. Ja.
- F. Den här blå dunjackan?
- J. Den blå dunjackan, ja.
- F. Jaha, som du har nu här -.
- J. Jaha.
- F. Och då är den 23.15?
- J. Ungefär.
- F. Ungefär.
- Och sedan går du då ut på Tegnérgatan.
- J. Då går jag ut på Tegnérgatan, ja.
- F. Varför går du vid den här tiden?
- J. Jag hade inget intresse och stanna kvar längre.
- F. Och skälet till det?
- J. Jag hade börjat fundera att gå- att gå på nattbio.
- F. Jaha. Var skulle du gå då?
- J. Då funderade jag på -, tänkte jag gå till Kungsgatan och titta på bioannonserna där, om det fanns nånting att titta på.
- F. Jaha. Hade du några speciella avsikter?
- J. Den enda var att se om det fanns nån intressant film och titta på vid nattbion. Om det inte fanns något intressant så sk-, hade jag tänkt och åka hem.
- F. Jaha. Hade du någon speciell film i bakhuvudet som du tänkte på?
- J. Nehej, ingen speciell film.
- F. Det hade du inte?
- J. Nehej.
- F. Men varför skulle du gå fram till Kungsgatan?
- J. Jaha, därför jag hade en svag an-, hade en aning om- aning om att Rigoletto brukar ha nattbio 23.30 eller nånting, 23.00 - 23.30.
- F. Jaha, men när du går 23.15, då måste ju nattbion väl ha börjat vad?
- J. Jaha, fast det kunde ha varit nån 23.30.
- F. Har du gått där förut på nattbio?
- J. Nehej, inte Rigoletto, nej.

- F. Brukar du gå på nattbio?
J. Jaha, nån enstaka gång.
F. Har det förekommit förut?
J. Jaha.
F. När var det sista gången?
J. Sista gången när det var på Folkets Bio vid Odenplan.
F. Vad var det för film?
J. Den enfaldige mördaren.
F. När hände det?
J. Jag kommer inte ihåg exakt datum, men det var några veckor innan.
F. Det var nattbio?
J. Jaha.
F. Jaha. Var hade du varit innan du gick på den bion?
J. Ja, Tre Backar.
F. Det hade du också, ja.
J. Ja.
F. Jaha. Hade du ingen bestämd bio du hade tänkt och gå och titta på nu?
J. Nehej.
F. Nej.
J. Den enda biograf jag hade tänkt kolla på, det var Rigoletto (ohörbart).
F. Vet du vad det var för filmer dom visade där den här kvällen?
J. Nehej.
F. Vet du någon film som dom visade på Kungsgatan den här kvällen?
J. Nehej.
F. Det vet du inte?
J. Nehej.
F. Så det var mera på måfå du gick iväg för att eventuellt gå på nattbio?
J. Ja.
F. Det är så.
Och du går alltså ensam ifrån den här puben?
J. Jaha.
F. 23.15?
J. Ungefär, ja.
F. Kan du beskriva hur du går sedan! Går du ut på Tegnérgatan alltså?
J. Jag går ut på Tegnérgatan och svänger höger mot Sveavägen.

- F. Mot Sveavägen, ja.
- J. Ja.
- F. Du går alltså Tegnérgatan västerut.
- J. Det är västerut, ja.
- F. Jaha?
- J. Då bestämmer jag mig helt plötsligt att gå in på Luntmakargatan. Det är lugnare trafik där. Sen när jag kommer fram till Tunnelgatan stannar jag till där -.
- F. Varför går du Luntmakargatan?
- J. Jaha, det är lugn tr-, det är ingen trafik där i motsats till Sveavägen.
- F. Nehej, men du ska väl ändå inte gå ut i gatan? Du går väl på trottoaren?
- J. Ja, jag tänkte bara -. Jag gick mitt på gatan för det inte fanns några bilar som -.
- F. Men du gick -, du viker av på Luntmakargatan? Du går alltså inte fram till Sveavägen -
- J. Nehej.
- F. - och går den söderut?
- J. Söderut, söderut ja.
- F. Men går du fram till Sveavägen?
- J. Nehej.
- F. Det gör du inte?
- J. Nehej.
- F. Så du går Luntmakargatan -
- J. Ja.
- F. - söderut?
- J. Ja.
- F. Jaha. I avsikt att gå till Kungsgatan?
- J. I avsikt att gå till Kungsgatan.
- F. Ja. Har du gått på Luntmakargatan vid tidigare tillfällen?
- J. Inte ofta.
- F. Nehej. Hur brukar du gå annars?
- J. Ja, oftast brukar jag gå ner till Rådmansgatans T-bane oftast eller så Sveavägen.

- F. Jaha. Men du var väl lite sent ute för att gå på nattbio, var det inte så?
- J. (Ohörbart) -. Nej, det vet jag inte om jag var. Jag tänkte bara kolla om det var nåt som började 23.30, då skulle jag ha kommit fram ganska precis.
- F. Jaha. Du hade ingen avsikt att ta tunnelbanan någon station =
- J. Nehej.
- F. - från Rådmanngatan till Hötorget exempelvis?
- J. Nehej, jag tänkte det skulle vara trevligt med en promenad också.
- F. Jaha. Du går alltså Luntmakargatan söderut.
- J. Söderut, ja.
- F. Jaha. På Luntmakargatan, där går du ensam?
- J. Jaha, ensam ja.
- F. Vilken sida av gatan går du på?
- J. Jaha, högra körfilen.
- F. På högra sidan, alltså den västra trottoaren?
- J. Nej, jag gick nog blandat trottoaren och körfältet.
- F. Jaha. Så du gick både i gatan och på trottoaren?
- J. Ja.
- F. Och vad var anledningen till det?
- J. Jaha, jag ser att om det inte kommer några bilar, så tyckte jag att det är bättre plats på körfältet.
- F. Jaha. Så du går ungefär mitt i gatan eller i körfältet?
- J. Ja, högra körfältet.
- F. Jaha. Har du någon väska med dig vid tillfället?
- J. (Ohörbart). Då hade jag denna tygväska.
- F. Du hade den tygväska som du nu har med dig. Det är en beige axelremsväska, ganska sliten sådan, som du visar upp.
- J. Ja.
- F. Ja. Vad förvarade du i den väskan?
- J. Vad jag hade i den väskan just den kvällen kommer jag inte ihåg. Det var en anteckningsbok, nån bok och sen hade jag väl nånting mera men ...
- F. Vad då?
- J. Vet ej.
- F. Varför vet du inte det?
- J. Nehej, för det var inte nåt speciellt viktigt som jag la på minnet. Det var bara nån pryl.

- F. Vad då för pryl?
- J. Vet ej. Det har fallit ur minnet.
- F. Varför då då?
- J. (Ohörbart) ... jaha, för att det hade väl inte nån större vikt, antar jag.
- F. Nej, men det var ju nån pryl, säger du, vad skulle det vara för pryl?
- J. Jaha, jag brukar ju ha med mig nåt rutigt block, men jag är inte säker på att det kan ha varit den prylen.
- F. Ett rutigt block?
- J. Ja.
- F. Jaha. Vad brukar du ha det med dig för?
- J. Ifall jag får -, skulle få för mig och skriva upp nånting.
- F. Jaha. Så du brukar ha din almanacka eller kombinerade almanacka och anteckningsbok där i, som du nu har i den?
- J. Det är kombinerat telefonblock och almanacka.
- F. Det är det, ja. Och är det någon bok?
- J. Någon bok, ja.
- F. Men hade du någon annan pryl här i den här kvällen?
- J. Den enda pryl jag kan ha extra det är ett rutigt block.
- F. Jaha. Ingenting annat?
- J. Inte som jag minns.
- F. Nehej. Jag fick uppfattningen när du säger så här, att jag hade en annan pryl, att det var någonting annat som du hade i väskan. Var det så?
- J. Nej, det var mest bara en känsla extra än det där ordinarie.
- F. Vad sa du?
- J. Det är mest bara en känsla nu att jag hade nånting extra utöver det vanliga.
- F. Vad skulle det vara?
- J. Jag vet inte.
- F. Vad?
- J. Vet ej.
- F. Varför då? Varför får du den känslan?
- J. Nehej, jag kan inte förklara varför, men (ohörbart) ...
- F. Vad?

- J. Nehej, jag kan inte förklara varför bara att det är en känsla av att jag hade nånting.
- F. Typ vad då?
- J. Jaha, nån obetydlig sak.
- F. Men det är någonting mera?
- J. Det var nånting mera.
- F. Obetydlig sak. Vad då obetydlig sak?
- J. Jaha, jag vet inte, nånting.
- F. Ett föremål alltså?
- J. Ett föremål alltså.
- F. Vad skulle det vara för föremål?
- J. Om jag kunde komma ihåg det skulle jag berätta det.
- F. Jaha. Kan du rekonstruera vad det kan vara för föremål?
- J. Nehej.
- F. Men det är ett föremål alltså som du förvarade i väskan?
- J. Ja, antingen var det det här rutiga blocket eller nånting helt annat.
- F. Jaha. Vad det där helt annat skulle vara, det -?
- J. Ingen idé alls.
- F. Vad?
- J. Jag har ing-, jag har ingen idé alls om vad det kan -.
- F. Det har du ingen idé om?
- J. Nehej.
- F. Men nog vet du väl vad du brukar ha i väskan?
- J. Jag brukar ha -.
- F. Ja, det du sa förut.
- J. Jaha.
- F. Men det var ytterligare något föremål?
- J. Men det här rutiga blocket har jag inte alltid med mig så att det är liksom -.
- F. Men det här föremålet som du inte kan komma på nu, vad kan man använda det till?
- J. (Tystnad) Jaha, eventuellt hade jag plockat ner nånting som jag trodde att jag skulle ha användning för ungefär, men som jag tydligen inte fick.
- F. Vad var det då?
- J.

- F. Hade du plockat med dig någonting (ohörbart)?
- J. Ja, jag hade bara -, jag har antagligen bara satt ner nånting i väskan.
- F. Vad var det för någonting då?
- J. Vet ej.
- F. Så du hade tagit med dig någonting där?
- J. Ja.
- F. Det vet du?
- J. Det är mer en sån där känsla att jag hade nånting med.
- F. Mm. Vad var det?
- J. Vet ej.
- F. Hade du tagit det hemifrån eller?
- J. Ja.
- F. Var då?
- J. Jaha. Vet ej.
- F. Men det måste du väl veta när du har tagit det hemifrån bostaden.
- J. Ja, men jag kunde ta lite med mig i väskan.
- F. Nehej. Men vid det här tillfället -, du har ju en känsla av att du har tagit med dig någonting hemifrån som du hade -, ett extra föremål som du hade i väskan.
- J. Antagligen var det nånting som jag inte brukar ha med mig i väskan, därför jag inte kommer ihåg.
- F. Är det något tillhygge, något vapen eller?
- J. Nehej.
- F. Vad är det för någonting då?
- J. Jaha, som jag sa förut så har jag inte en aning.
- F. Kan du inte komma på det?
- J. Nehej. Ja, nåt vapen är det inte, det brukar -.
- F. Är det en kniv?
- J. Nehej.
- F. Har du haft något vapen i väskan vid något tillfälle?
- J. Nehej, om man inte räknar med en kökskniv som vapen
..... vart i nån affär och handlat.
- F. Jaha, det har du haft förut?
- J. Jaa, när jag gått ifrån affären där jag köpte kökskniven och till bostaden.
- F. Jaha. Men ingenting annat alltså?
- J. Nehej.

- F. Nej. Du får väl fundera på vad det är för föremål som du har medfört i väskan, om du kan komma på det senare. Någonting är det som du har haft med dig, det är du övertygad om?
- J. Jaha. Jaha.
- F. Eller hur?
- J. Det ... Om känslan så är jag övertygad, ja.
- F. Jaha. Men vad skulle det vara för slags föremål?
- J. Vet ej.
- F. Det vet du inte?
- J. Nehej.
- F. Nej. Ska vi fortsätta där då. Du promenerar alltså dels i körbanan och dels på trottoaren Luntmakargatan söderut?
- J. Ja.
- F. Ensam. Är det så?
- J. En-, och ensam, ja.
- F. Är du i kontakt med några människor på Luntmakargatan?
- J. Nehej.
- F. Är du i kontakt med några människor eller någon människa direkt efter att du har lämnat puben?
- J. Nehej.
- F. Det är du inte. Nehej, utan du promenerar helt enkelt ensam.
- J. Ja.
- F. Är det så?
- J. Det stämmer.
- F. Ja. Kan du själv berätta vad du gör!
- J. Jag promenerar då Luntmakargatan och kommer fram till Tunnelgatan.
- F. Får jag fråga innan dess; ser du någon människa på vägen som du möter på Luntmakargatan eller som uppehåller sig där, som antingen - på gatan, på trottoarerna eller i någon bil?
- J. Inte som jag minns.
- F. Det har du inget minne av -?
- J. Och inte som jag la märke till i alla fall.
- F. Nehej. Du ser ingen speciell människa?
- J. Ingen speciell människa, nehej.
- F. Kan du ha mött någon eller sett några där?
- J. Knappast.

- F. Varför då?
- J. Jag tycker att jag borde komma ihåg det.
- F. Fanns det någon bil där som var i gång eller som kördes eller någon bil som det satt någon människa i på Luntmakargatan?
- J. Det var ingen bil i gång och i dom parkerade bilarna tittade jag inte.
- F. Nehej. Såg du över huvud taget till någon annan människa?
- J. Nehej.
- F. Det gjorde du inte?
- J. Nehej.
- F. Du fortsätter alltså Luntmakargatan fram söderut?
- J. Söderut, ja.
- F. Ja. Hur långt går du Luntmakargatan? Du går inte Luntmakargatan och viker av vid Kammakargatan?
- J. Nehej.
- F. Eller viker av Luntmakargatan vid Adolf Fredriks Kyrkogata?
- J. Nehej. Jag fortsätter fram till Tunnelgatan.
- F. Du går rakt fram?
- J. Jaha.
- F. Jaha. I vilken takt går du?
- J. Jaha, promenadtakt.
- F. Promenadtakt, ja. Och vad har du i tankarna då?
- J. Jaha, det - vad har jag i tankarna då? - biobesöket, eventuella biobesöket.
- F. Jaha. Du går alltså Luntmakargatan och vidare fram till Tunnelgatan?
- J. Jaha.
- F. Hur har du tänkt dig fortsättningen?
- J. När jag kom fram till Tunnelgatan så började jag fundera på om jag skulle fortsätta upp smågatorna.
- F. Vilka smågator då?
- J. Jaha, nu kommer jag inte ihåg namnet på dom smågatorna.
- F. Nehej. Jag har en karta här vi kan titta på. Här är ju Tunnelgatan riktning söderut och här är ju korsningen med Tunnelgatan. Är du säker på att du går dit fram? Här borta ligger Tegnérgatan och här ligger 14 till 16, alltså Tre Backar.
- J. Jaha.

- F. Och här är då Luntmakargatan. Den går ju alltså parallellt med Sveavägen, men öster om Sveavägen.
- J. Ja.
- F. Den går du då i den riktningen söderut?
- J. Stämmer ja.
- F. Passerar tydligen korsningen med Kammakargatan?
- J. Stämmer.
- F. Även som korsningen med Adolf Fredriks Kyrkogata?
- J. Stämmer ja.
- F. Du går alltså inte ut på Sveavägen -
- J. Nehej.
- F. - vid något tillfälle?
- J. Inte vid något.
- F. Nehej, utan du fortsätter Luntmakargatan fram till korsningen Tunnelgatan?
- J. Ja.
- F. Hur har du sedan tänkt dig fortsättningen?
- J. Då gick jag -, jag gick några tveksamma steg in mot Tunnelgatan så hade jag -, stod på södra sidan av byggbaracken som finns -, står där.
- F. Jaha, så du går nästan över själva korsningen med Tunnelgatan?
- J. Jaha, jag bara -, några steg in på -, så har jag husvägg och byggbarack mitt emellan då. Där står jag liksom och vilken väg- vilken väg jag skulle ta.
- F. Tvekar -
- J. Tvekar ja.
- F. - lite på vilken -.
- J. Om jag skulle fortsätta Luntmakargatan upp där eller ner på Sveavägen.
- F. Jaha. Och du ...?
- J. Då hör jag då två skott.
- F. Det hör du?
- J. Ja, eller tankarna for till smällare va, men -.
- F. Jaha. Och var hör du dom skotten?
- J. Jaha, dom kommer ner-, nerifrån Sveavägen.
- F. Jaha. Ser du någonting samtidigt?

- J. Ja, (ohörbart) -, jag ser då någon falla ihop strax efter skotten och så hör jag steg springande och -.
- F. Får jag fråga. Du hör all-, det är det första du registrerar, alltså det smäller två gånger?
- J. Ja.
- F. Kan du beskriva dom här smällarna?
- J. Korta, snabba.
- F. Korta, snabba. Har du någon uppfattning om tiden emellan, är det ...?
- J. Tät följd.
- F. I tät följd?
- J. Ja.
- F. Två stycken?
- J. Två stycken.
- F. Du är helt säker på det?
- J. Ja.
- F. Ser du någonting, typ eldsflamma eller rök?
- J. Nehej.
- F. Tittar du däråt?
- J. Jag tittar neråt, ja.
- F. Hade du gjort det innan skotten smäller, så att säga?
- J. Nehej, för jag tittar mot restaurang Bohemia då gör jag hör sko-, smällarna.
- F. Så du tittar alltså Tunnelgatan österut -
- J. Jaha.
- F. - när du hör smällarna -
- J. Jaha.
- F. - eller strax innan och sedan vänder du på huvudet och tittar neråt?
- J. Då vänder jag på huvudet och tittar ner, ja.
- F. Vi ska vända bandet där.

- - - - -
Kassetten vändes

Fortsättning förhör med Lars Jeppsson, band 1 sid 2.

- F. Du säger, du hör två smällar i tät följd. Kan du bedöma ljudnivån?
J. Högt alltså.
F. Det var högt?
J. Ja.
F. Var det liksom -, ekade i gränden eller?
J. Inget direkt eko, nej.
F. Nehej, men det var högt?
J. Ja.
F. Kan du försöka dra dig till minnes exakta händelseförloppet efter dessa två smällar, vad du registrerar!
J. Jag ser då någon person falla ihop framåt (ohörbart) -.
F. Det ser du tydligt alltså?
J. Jag ser att han faller synfält och en ung kvinna som faller -, placerar sig bredvid och skriker: "Hjälp, vad gör du?" - möjligtvis "nej, vad gör du?"
F. Jaha, du hör kvinnan skrika: "Hjälp, vad gör du?" eller "Nej, vad gör du?"
J. Så ja.
F. Du ser kvinnan?
J. Ja, typ silhuetter då.
F. En silhuett av henne.
J. Jag såg inga detaljer, typ mörka figurer då.
F. Och hör du samtidigt någonting?
J. Då hör jag samtidigt en person börjar springa.
F. Det hör du?
J. Ja. Tunnelgatan upp då så att en byggbarack, den skymmer sikten då.
F. Så han kommer springande emot dig alltså?
J. Ja, på motsatt -, norra sidan av byggbarackerna.
F. Jaha, men han springer alltså Tunnelgatan mot den plats där du befinner dig?
J. Ja.
F. Det hör du?
J. Jag hör stegen, ja.
F. Hur hörs det?
J. Jaha, som nån som springer.

- F. Jaha. Får du uppfattningen att han springer fort, långsamt eller på vilket sätt?
- J. Fort, som om han hade bråttom.
- F. Hörs det ett speciellt ljud?
- J. Nej, inget speciellt, bara fotsteg.
- F. Bara fotsteg?
- J. Jaha.
- F. Man kan liksom inte urskilja att han har viss typ av fotbeklädnad?
- J. Ja, inte som jag kunde bedöma i alla fall.
- F. Det gick inte och höra?
- J. Nehej.
- F. Hördes det någonting annat ljud än fotstegen när han sprang?
- J. Nehej.
- F. Inget metalliskt eller annat ljud från honom, så att säga eller från den här personen?
- J. Nehej, inget metalliskt. Det är nåt annat ljud.
- F. Ingenting?
- J. Nehej.
- F. Du bara hör någon som kommer och springer -
- J. Jaha.
- F. - Tunnelgatan österut mot den plats där du befinner dig?
- J. Ja.
- F. Vad gör du i det här skedet?
- J. Jaha, jag- jag hajade inte riktigt vad som hade hänt eller insåg inte riktigt allvaret(?) så att -.
- F. Varför gör du inte det? Du hör -, du registrerar två smällar.
- J. Jaha.
Nej, på nåt sätt så kunde jag inte (ohörbart) fantasier föreställa mig att jag skulle vara med om -
- F. Nej, det förstår jag mycket väl men -.
- J. - sånt, så när det väl händer så kopplar jag inte det till att det verkligen har hänt.
- F. Nehej. Nej, det förstår jag mycket väl. Men dom här smällarna, kraftiga smällarna, gav det ändå inte en tanke åt hållet att det var någon form av skottlossning som hade förekommit -?
- J. Jaha. När jag hörde stegen och såg honom falla ihop så tänkte jag att det -, att han har blivit nerskjuten.

- F. Du tänkte det?
J. Ja.
F. Förstod du då att den här personen som kom springandes vars steg du hörde, kunde haft med det inträffade och göra?
J. Jaha.
F. Det förstod du meddetsamma?
J. Det förstod jag meddetsamma.
F. Var det så?
J. Ja.
F. Jaha, och vad gjorde du då?
J. Ja, jag stod kvar på min plats tills han korsade hörnet Luntmakargatan/Tunnelgatan.
F. Jaha. Du stod alltså stilla då -
J. Jag stod -.
F. - i den södra delen av Tunnelgatan i själva korsningen -
J. Jaha.
F. - Tunnelgatan/Luntmakargatan?
J. Jag stod kvar där.
F. I vilken riktning stod du då?
J. Jag vände mig eft-, emot stegens riktning.
F. Och tittade där?
J. Och tittade, ja.
F. Såg du när han kom uppspringande bakom barackerna, när han dyker upp där?
J. Jag ser honom när han dyker upp i korsningen.
F. Det gör du?
J. Ja.
F. Så du har vänt dig om alltså och står och ser när han kommer och dyker upp bakom barackerna?
J. Ja.
F. Är det så?
J. Det är så, ja.
F. Vad ser du då?
J. Jag ser en figur som springer.
F. Vad är det för en figur? Känner du igen honom?
J. Jag skulle inte känna igen honom. Jag ser bara en kraftig rygg-tavla.

- F. Är det någon som du känner igen?
J. Det är ingen som jag -.
F. Det är ingen person som du känner igen?
J. Nehej.
F. Det är ingen bekant till dig eller någon annan människa som du känner igen?
J. Nehej. Det är al-, aldrig nån -, det är inte nån som jag har sett förut.
F. Aldrig?
J. Nehej.
F. Är du säker på det?
J. Skulle jag ha känt igen honom så -, det var ingenting -, inga detaljer jag kände igen.
F. Men du måste ju ha stått väldigt nära den här personen?
J. (Ohörbart) -, ja, det -, jag har aldrig sett honom förut.
F. Men det kan ju inte ha varit många meter ifrån honom. Han måste ju ha kommit och sprungit förbi dig bara ett antal meter ifrån dig.
J. Han var några meter men -.
F. Hur många meter då?
J. Jag har svårt och döma -, jag har lite svårt och bedöma så där exakta meter, men fem-tio meter kanske.
F. Du var ju på andra sidan gatan i princip?
J. Ja.
F. Där dyker han upp bakom barackerna?
J. Jaha.
F. Ja. Vad är det för en människa, är det en man eller kvinna?
J. Det var typiskt manskropp, manlig ryggtavla.
F. Ja. Men ser du inte honom direkt när han kommer upp?
J. Jag ser aldrig framifrån utan -.
F. Från?
J. Jag ser honom bara snett bakifrån då så att han korsade -.
F. Jaha, så du ser aldrig ansiktet?
J. Nehej.
F. Vad kommer det sig att du inte ser honom framifrån då?
J. Nehej, för det var på motsatta sidan vid barackerna va. Jag brydde mig inte om och gå till hans sida om barackerna.

- F. Nehej. Men stod du så till att du inte kunde se -?
- J. Nehej, jag stod inte så till.
- F. Vad menar du, du -?
- J. Jag stod så till så att jag -, då jag först fick syn på honom var bara snett bakifrån då.
- F. Du kunde alltså inte se honom på annat sätt?
- J. Nehej.
- F. Han dök upp på det sättet att du hade ingen möjlighet att se honom vare sig framifrån eller från sidan?
- J. Javisst, inte framifrån och inte från sidan ut-, då snett bakifrån.
- F. Snett bakifrån.
- J. Ja.
- F. Och beskriv vad du ser!
- J. Jag ser en bred ryggtavla och nånting på huvudet som ser ut som en keps, nån typ keps. Jag tänkte inte så noggrant på kläderna just då, utan nu efteråt när jag hade kontakt med polisbilarna så hade jag fått för mig att det var en typ mörkblå täckjacka eller nånting.
- F. Det var nånting som du bara hade fått för dig?
- J. Ja, just, det var nånting jag hade fått för mig. Det var nåt mörkt i alla fall, nåt mörkt klädesplagg.
- F. När du ser att han dyker upp och du ser honom snett bakifrån, vad ser du då? Du ser alltså er, som du uppfattar, en man -
- J. Ja.
- F. - som springer -
- J. Som springer, ja.
- F. - Tunnelgatan österut.
- J. Österut, ja.
- F. På vilket sätt springer han?
- J. Något framåtlutad, inte mycket men något i alla fall.
- F. Något. Hur springer han? Man kan ju springa på olika sätt.
- J. Tungt.
- F. Tungt. Tunga steg.
- J. Jaha, snabba men ändå tunga på nåt sätt.
- F. Ja, kan du närmare i detalj försöka utveckla det? Vad kan det bero på?
- J. Jag vet inte. Det kanske beror på att han var tung i sig själv kanske.

- F. Jaha, men du uppfattar som det är tunga men ändå ganska snabba steg?
- J. Jaha.
- F. Och något framåtlutad?
- J. Jaha, något framåtlutad, ja.
- F. Var det något speciellt i hans sätt att springa som du la märke till?
- J. Inget speciellt. Han kanske armarna fram och tillbaks något men -.
- F. Han gjorde det?
- J. Jaha.
- F. Höll han dom på ut-?
- J. Egentligen såg jag bara armen som var närmast mig, höger arm då. Den förde han liksom framåt, bakåt.
- F. Fram och tillbaka.
- J. Ja.
- F. På vilket sätt då?
- J. Jaha, böjda armar ungefär.
- F. Böjd i armbågslederna?
- J. Armbågsled, ja.
- F. Fram och tillbaka?
- J. Det var inte några snabba svängar men ändå
- F. Nehej.
- J. Kanske något långsamma sving.
- F. Något långsammare. Verkade han van att springa? Har du erfarenhet av sådant?
- J. Nehej, inte nån större erfarenhet, men om han hade nån bra kon-, rätt bra kondition.
- F. Tror du det?
- J. Jaha. Inte -, om han brukar springa ofta kunde jag inte bedöma men att han hade rätt schysst kondition, det är möjligt om han sprang uppför trapporna då.
- F. Jaha. Hörde du något ljud ifrån andning eller från honom på något sätt?
- J. Det inte nåt speciellt, men jag antar att han flämtade.
- F. Hörde du det, flämtande ljud eller hörde du något annat ljud ifrån honom -
- J. Nehej.

- F. - när han springer förbi och uppför trapporna?
- J. Nehej, egentligen hörde jag inte så -, hörde jag inte så mycket mer än stegen han gjorde. Men kanske flämt-, flämtningarna också då, men det kan jag inte garantera just nu.
- F. Nehej. Jaha, men du kan ha hört det, att han liksom flåsade eller flämtade?
- J. Ja, det var inget speciellt anmärkningsvärt.
- F. Det var inte något direkt som du fäste dig vid?
- J. Det var ingenting jag fäste mig vid, nej.
- F. Nehej.
- J. Jag antar att dom flesta flämtar när dom springer så att -, även om det var -.
- F. Jaha. Men det var ingenting hos honom som du speciellt la märke till?
- J. Nej.
- F. Nehej. Är du övertygad om att det är en man det här?
- J. Jaha.
- F. Det är du?
- J. Jag skulle bli fruktansvärt paff (ohörbart) skulle vara en kvinna.
- F. Det är en man alltså?
- J. Det är en typisk man.
- F. Ja. Kan du beskriva hans kroppsbyggnad.
- J. Det enda jag la märke-, tänkte på så här, det var att han var kraftig va'.
- F. Han var kraftigt byggd?
- J. Han var kraftigt byggd eller om han var muskellös kunde jag inte se på grund av -, men han var kraftigt byggd i alla fall.
- F. Jaha. Du själv är ganska klen byggd.
- J. Jaha, jag är ganska klen jag.
- F. Jaha. Så jämfört med dig så är han ganska kraftigt byggd eller?
- J. Jaha.
- F. Och kan du närmare utveckla det här med kraftigt byggd. Du ser på mig; är han som jag eller mindre? Jag är ju ganska kraftig.
- J. Jaha. Han kanske -, bakifrån kanske. Jaha, det är svårt nu, tycker jag (ohörbart). Kanske -, men du har rätt kraftig skuld-, rygg du med.
- F. Jaha.

- J. Nej, jag kan inte säga nåt specifikare än så här.
- F. Är du i uppfattningen att han är ungefär som jag eller mer eller mindre?
- J. Jaha, från din -. Det skulle antingen- från ditt eller något uppåt då kanske, men -.
- F. Vad sa du?
- J. Kanske något mer kanske.
- F. Ännu kraftigare än jag?
- J. Jaha, det ...
- F. Jaha -.
- J. Ja, det är svårt och säga, tycker jag, men mindre är det inte i alla fall, inte mindre.
- F. Som jag eller mera eller kraftigare?
- J. Nehej, han var inte mindre kraftigare över ryggen än -.
- F. Han har väl så bred ryggtafla som jag?
- J. Jaha.
- F. Kanske bredare?
- J. Kanske bredare, ja.
- F. Jaha. Hur lång är den här personen?
- J. Centimeter kan jag inte säga, men längre nå-, längre än vad jag var är det. Jag är 164 då så att -.
- F. Du är bara 164.
- J. Så dom flesta är egentligen längre än vad jag är men ...
- F. Jaha. Men om du jämför med mig. Jag är 185. Kan du bedöma hans längd då?
- J. Nehej, inte så exakt men ... kanske (ohörbart) kanske, men jag kan inte säg-, svära på det men ... Därför jag kan inte -, har så väldigt svårt och bedöma centimeter på folk så att -.
- F. Ja, det är svårt. Men om vi nu tar inom ramen av 5 centimeter. Jag är 185. Skulle du bedöma honom som -.
- J. Jag skulle -, jag skulle nog ta från 175 och uppåt då.
- F. Ja. Uppåt till vad då?
- J. Ja, han var ju inte nåt extrem lång, det var han inte.
- F. Nehej. 175 till 185 eller?
- J. 190 kanske. Ja, det är ingenting jag kan svära på utan bara en gissning så här.

- F. Jaha. Du bedömer honom inom den längden någonstans?
- J. Jaha. Just då tänkte jag inte på centimeter utan bara att han var längre än mig.
- F. Jaha. Men gav han ett intryck av att vara lång?
- J. Ja, inte extrem lång men lång.
- F. Verkade han bara kraftig över ryggen och axlarna, är han kraftig över hela kroppen eller?
- J. Jaha, (ohörbart) -, märkte mest utav, det var ryggtaflan och axelpartiet som var kraftiga då va'.
- Inte plufsig eller så utan tjock -.
- F. In-.
- J. Inte tjock eller plufsig.
- F. Inte tjock eller plufsig -
- J. Nehej.
- F. - utan -
- J. Rätt muskulös.
- F. - muskulös, väl-.
- J. Välbyggd.
- F. Välbyggd, jaha. Såg du någon del av huvudet/ansiktet?
- J. Nehej. Ja, det kan vara lite när han var högst upp på trapporna. Jag stod en bit ifrån, nedersta trappsteget, så gjorde han ett snabbt ögonkast men -.
- F. Kan du tala lite högre! Ja?
- J. När han var högst upp på trapporna och jag stod en bit ifrån, nedersta trappsteget då, såg jag att han gjorde typ snabbt ögonkast ungefär.
- F. Snett bakåt höger?
- J. Ja.
- F. Ja?
- J. Då passade han på och försvinna bakom några skynken då -.
- F. Ja, men då såg du delar av hans ansikte?
- J. Nehej, det var inte mycket.
- F. Men du gjorde det ändå.
- J. Jag såg bara att han vände på huvudet egentligen.
- F. Jaha, vad såg du då?
- J. Nej, inga detaljer (ohörbart).

- F. Nehej. Men du såg kanske hans ansik-, sida, högra ansiktshalva?
- J. Nehej, det mesta skymdes av axeln ungefär alltså -.
- F. Jaha. Men du såg att han vände huvudet till höger och tittade snett bakåt?
- J. Ja. Jag såg att han vände sig om, så försvann han snabbt bakom några skynken så att -.
- F. Men vad hann du registrera då av hans ansikte? Ska vi ta ansiktet. Hudfärg, hyn?
- J. Nehej, jag såg ingen -, jag registrerade inget speciellt där -.
- F. Om han hade ljus eller mörk hy, såg du det?
- J. Nehej.
- F. Ingenting?
- J. Det var ingenting där som han -.
- F. Såg du om han hade skägg/mustasch eller någonting?
- J. Nehej.
- F. Ingenting?
- J. Ingenting.
- F. Någonting av öra, hårfäste, ögon, näsa, mun?
- J. Nehej.
- F. Ingenting. Var det någonting som gav ett ljusare intryck, någonting som framträdde när han tittade snett bakåt till höger?
- J. Det var ingenting som fastnade.
- F. Vad var det som gjorde att du såg att han vred på huvudet?
- J. Därför jag stod nedanför trapporna och tittade upp när han sprang.
- F. Jaha, men vad var det i hans rörelse som gjorde att du la märke till det?
- J. Huvudrörelsen.
- F. Det var huvudrörelsen?
- J. Fast han bara stannade till nån -, bara nåt ögonblick och vred på huvudet.
- F. Fick du en uppfattning om vad det var för en människa då, om det var en svensk, en -, eller en nordbo, skandinav, kanske vi ska säga? En europé eller någon annan?
- J. Nej, inga såna där nationalitetsgrejer. Ingenting som jag kan placera till någon speciell del av världen.
- F. Det kan du inte?
- J. Nehej.

- F. Det fanns ingenting i hans person som tyder på att han var av viss härkomst?
- J. Det enda jag kan märka nu, det är att han var - typ mörkt alltså, bakifrån såg jag mörkt bara.
- F. Mörkt -.
- J. Att allting han hade på sig var mörkt.
- F. Allt var mörkt.
- J. Jaha, tydligen håret var också ...
- F. Jaha.
- J. Ja inte märke till några ljusa detaljer.
- F. Ingenting ljust i hans person?
- J. Nehej.
- F. Vare sig från ansikte eller du kanske inte såg ansiktet?
- J. Nehej. Det lilla jag såg när han -, när han vände sig om det hann jag inte uppfatta.
- F. Du hann inte uppfatta eventuell ansiktshy, färg. Du ser alltså en huvudrörelse?
- J. Jag ser en huvudrörelse, ja, att han ska titta bakåt alltså.
- F. Jaha. Kan du beskriva hans huvud?
- J. (Tystnad) Nehej, det kan jag inte.
- F. Har den en viss -, särskild form?
- J. Nehej, det var ingen speciell form utan det var bara - det var ett huvud.
- F. Jaha. Man kan ju uppfatta ett huvud som litet, stort eller ha en viss form. Vad kan du säga om det?
- J. Inget specifikt alls med huvudformen eller någonting där.
- F. Ingenting?
- J. Inget specifikt (ohörbart) -.
- F. Inte ordinär storlek?
- J. Ja, vad ska man säga? Ordinärt -.
- F. I förhållande till kroppen.
- J. Ja, det var- det var nog samma proportion. Det var inget oproportionellt med kroppen alltså.
- F. Det var det inte?
- J. Nehej.
- F. Nehej. Och inte med huvudet heller?
- J. Nehej, för då borde man -, såna detaljer borde man lägga märke till.

- F. Har du någon uppfattning om huvudets form? Man kan ju ha fyrkantigt, man kan ha ovalt och det kan vara format på olika sätt. Har du någon uppfattning om det?
- J. Jag har ingen uppfattning. Ingen medveten uppfattning i alla fall.
- F. En del har ju fyrkantigt, en del har ovalt, vissa människor har ganska runt ansikte.
- J. Nehej, ansiktet kan jag inte bedöma här men -.
- F. Eller - ja.
- J. Bakifrån ordinärt kanske.
- F. Det var inget speciellt?
- J. Det var inget speciellt (ohörbart).
- F. Nehej. Hade han någon huvudbonad?
- J. Keps.
- F. Han hade det?
- J. Det var nån lik-, nånting som liknar keps i så fall. För det blev -, som tog upp -, dök upp i skallen var keps.
- F. Keps.
- J. Som klar -, som klart ord va-. Om det inte var en keps så var det nånting som beskrevs som nåt liknande då.
- F. Är du duktig på att rita?
- J. Nehej, det är jag urdålig på.
- F. Jaha. Men det är något kepsliknande -.
- J. Ja.
- F. Någon kepsliknande huvudbonad (ohörbart)?
- J. Ja.
- F. Vad är det för färg på den?
- J. Mörk, mörk till svart då i så fall.
- F. Vad sa du?
- J. Det ska nog vara mörkt till svart.
- F. Jaha. Kan du -, tror -, efter förhöret försöka göra någon form av skiss på huvudbonaden? Ska vi försöka det.
- Fanns det någonting i den här huvudbonaden som du uppfattar som keps som du kan närmare beskriva?
- J. Nehej, ingenting som jag kan beskriva närmare utan bara liksom -.
- F. Vad slags keps skulle det vara? Det finns ju massor med olika typer av kepsar.
- J. Ja, tyvärr kan jag inte plocka fram nån medveten bild utav den så att ...

- F. Nehej. Om du skulle se olika typer av kepsar, skulle du då kunna liksom närmare kunna precisera, tror du?
- J. Nej, det är en möjlighet. Det är en möjlighet.
- F. Det finns en möjlighet?
- J. Jaha, men det är inget och garantera men möjligheten finns.
- F. Nehej, det kan finnas. Vad är det som -, var det en speciell -.
Kan du beskriva hur du uppfattade denna kepsen!
- J. (Ohörbart) kepsen, det var nån sån där låg.
- F. Den var ganska låg.
- J. Ganska låg.
- F. Jaha?
- J. Som - ja, ungefär som den följde huvudformen, ungefär så.
- F. Den följde ungefär huvudets form, ja.
- J. Kanske lite (ohörbart) -, lite buktad som det brukar vara kanske.
- F. Du pratar för tyst, tror jag, man kan inte höra dig.
- J. Ganska låg alltså men ... såna van-, ja, vanliga bucklor som man har kepsar då kanske.
- F. En - jaha?
- J. Ganska låg alltså.
- F. En låg kull här?
- J. Jaha.
- F. Var den speciell på något sätt, på sidorna här eller?
- J. Nej, såna detaljer kan jag inte komma på just nu.
- F. Nehej. Men du är alltså säker på att han hade en huvudbonad?
- J. Ja.
- F. Är du helt säker?
- J. Det är helt säkert, ja.
- F. Och vad är det då som gör att du säker på det?
- J. För det var liksom ... dök upp så väldigt klart i huvudet - han har keps. Och den tog upp så fruktsvärt starkt så att liksom att jag kan inte förklara bort det.
- F. Nehej. Han hade keps alltså?
- J. Ja.
- F. Var det -, kan du beskriva den i övrigt; fram till skärm och så vidare. Hade den skärm?
- J. Nehej, ing-, inte så -, (ohörbart) så mycket som jag la märke till alltså.

- F. Det la du inte märke till?
- J. Nehej. Inte som jag kommer på i huvudet jag la märke till.
- F. Nehej. Du såg den mera baktill direkt kanske?
- J. Jaha, (ohörbart) -.
- F. Var det något speciellt baktill på kepsen?
- J. Neehej, jag kan inte förklara nåt speciellt där.
- F. Det var inget?
- J. Det var inget speciellt alls.
- F. Nehej. Men har du en speciell typ av keps i din minnesbild?
- J. Mest på att den var låg alltså, att det inte gav -, stack ut nåt speciellt.
- F. Den var låg, ja.
- J. Jaha.
- F. Var det öronlappar eller?
- J. Öronlappar tänkte jag in-, la jag inte märke till eller jag kanske inte tänkte på det heller.
- F. Nehej. Såg du hans öron?
- J. Nehej.
- F. Det gjorde du inte?
- J. Ja, det enda jag kommer ihåg det var liksom att det var mörkt alltså, mörk huvudbonad.
- F. Du kunde liksom inte urskilja hans högra öra exempelvis?
- J. Nej.
- F. Nehej. Såg du hans hår?
- J. Jag tänkte inte på just håret men -, jag tänkte inte på håret just då men jag antar att den var rätt mörk den med. Det borde ha stuckit fram under kepsen då, så den var nog ganska mörk den med.
- F. Har du någon uppfattning om håret och längden på det?
- J. Nehej, inte längd eller vilken typ av frisyr.
- F. Nehej. Du la inte speciellt märke till håret i förhållande till kepsen och -
- J. Nehej.
- F. - eventuella färgnyanser?
- J. Inga färgnyanser heller.

- F. Nehej. Gav både kepsen och håret samma intryck, så att säga eller fanns det skillnader där i övergången ljusmässigt sätt?
- J. Nehej, inte ljus-, inga ljussättnings- sätt. Nehej.
- F. Kunde du liksom se -?
- J. Det var inga skarp-, det var inget skarpt av-.
- F. Inga skarpa avgränsningar.
- J. Nehej.
- F. Utan det gick i ungefär samma färg.
- J. Ungefär samma.
- F. Men du är ändå säker på att han hade en keps?
- J. Ja, eller nånting som påminner om keps.
- F. Något kepslikande?
- J. Jaha, nåt kepsliknande så här.
- F. Jaha.
- J. Jaha du, jag måste på toaletten.
- F. Ja, vi gör en liten -.

Avbrott

- F. Förhöret fortsätter efter ett kortare uppehåll.
Ja, Jeppsson, du berättade att han på huvudet hade något kepsliknande och du har inte kommit på något ytterligare kring huvudbonaden?
- J. Nehej.
- F. Nej. Ska vi fortsätta sedan. Ser du någonting av hans nacke?
- J. Inget som jag lägger märke till av halsen eller nacke?
- F. Ingenting?
- J. Nej.
- F. Får du en känsla av att han har någonting här runt eller kring halsen, nacken?
- J. Nehej.
- F. Ingenting?
- J. Ingenting.
- F. Vi stoppar där och byter band.

Byter kassett

Fortsättning förhör med Lars Jeppsson, band 2 sid 3.

- F. Ja, vi pratade om -, du såg någonting kring hans nacke/hals, typ att han hade någonting runt -.
- J. Nehej, det såg jag ingenting alls.
- F. Ingenting?
- J. Nej.
- F. Du såg inget speciellt ljus, var det mörkt också?
- J. Det var mörkt där med.
- F. Det var mörkt. Vad hade han på sig? Hade han ytterkläder på sig?
- J. Ytterkläder hade han på sig, men vad för slags ytterkläder det kan jag inte säga med säkerhet nu. Då fick jag för mig att det var- då fick jag för mig att det var typ täckjacka då men -.
- F. En täckjacka?
- J. Nånting som - jaha, nånting åt det hållet.
- F. Jaha. Om du jämför med din egen här, den här blå täckjackan, dunjackan som du har. Var det någonting i den stilen eller?
- J. Jaha, den uppfattningen jag hade då så var det nog nåt liknande i den -. Kanske lite mörkare då va' men -.
- F. Ännu mörkare än din, den är ju mörkblå vad?
- J. Jaha, men ... (ohörbart) fick nån typ av bara svagt blå nyans, som den var bara liksom väldigt mörk och så lite blått ibland men -.
- F. Nu förstår jag inte. Nu får du förklara.
- J. Nehej, jag fick bara som nån svag aning om att det var bara lite blå nyans i det hela, men annars mörkt eller mer.
- F. Jaha, den var mörk men att det var någon blå nyans i den.
- J. Jaha.
- F. Om man säger någon form -, färg alltså.
- J. Jaha, men nu kan jag inte säga säkert att det var en täckjacka han hade heller.
- F. Nehej, men då uppfattade du att det var en täckjacka?
- J. Jaha, då uppfattade jag det som ...
- F. Hur lång var den här täckjackan, som du tyckte han hade?
- J. Jaha, längd kan jag inte säga nånting om.
- F. Men såg du inte det när han sprang?
- J. Den var inte väldigt lång, det var den inte men ...
- F. Nehej. Men om vi tittar på mig nu exempelvis här, hur långt gick den ner på låret eller gick den över huvud taget ner på låret?

- J. Nehej, den var nog -, jaha, den var nog inte längre än till låret i så fall. För jag tyckte mig se då benen när han sprang i trapporna.
- F. Du såg benen fria?
- J. (Ohörbart) -. Nej, jag såg ing-, tänkte inte på detaljer på omkring benen, men jag såg att han böjde på benen i alla fall.
- F. Såg du knälederna?
- J. Jag tänkte inte på knälederna, men om det varit nånting i vägen skulle jag nog tänkt på det - om det varit nånting i vägen.
- F. Jaha. Men nog ser du väl om det är en jacka eller det är en rock som han har på sig. Det måste du väl ändå se.
- J. Jag tänkte inte så noga på så att jag tänk-.
- F. Ja, men du tittade ju på den där människan som kommer där och springer förbi. Du står ju och tittar på honom, är det inte så?
- J. Jo, men jag tänker inte så mycket på vad han hade för -.
- F. Vad är det du tänker på när du står och tittar på honom?
- J. Att det springer en kille som kom-, kommer från en -, ut-
..... alltså eller det mesta tänker (ohörbart).
- F. Jaha. Det tänker du, ja.
- J. Jaha.
- F. Finns det något speciellt kring den här jackan eller rocken här vid kraghöjd/axelhöjd som du lägger märke till?
- J. Ing- ingenting som jag lägger märke till.
- F. Ingenting?
- J. Nehej, in-.
- F. Inte heller när han vänder huvudet snett åt höger när han befinner sig där uppe?
- J. Ingenting som har fastnat i huvudet (ohörbart).
- F. Var det inget speciellt med den där jackan?
- J. Nehej, det var inget speciellt med den.
- F. Nehej. Ingenting?
- J. Nehej. Inget speciellt (ohörbart).
- F. Vad sa du?
- J. Det var inget specifikt med den.
- F. Nehej. Du vet en jacka och även en rock kan ju vara skuren på ett speciellt sätt. Har du någon uppfattning om hur det här var?
- J. Ingenting i
- F. Ingenting?
- J. Nehej.

- F. Ingen midja eller så?
- J. Int-, nehej, inte speciellt specifikt där. Det var möjligt att han kan ha haft nåt, men det var ingenting som -.
- F. Som du la märke till?
- J. Som jag la märke till alltså.
- F. Om det nu hade varit en skärning på den, borde du ha sett det då?
- J. Nehej, jag är inte så van och såna där saker men ...
- F. Eller var den rak i modellen?
- J. Nehej, jag kan inte minnas nån speciell pryl alls med den där utan -.
- F. Finns det någonting som du kan komma på när det gäller dom här kläderna och det här?
- J. Ja, inga detaljer som dyker upp i skallen.
- F. Det finns ingenting? Såg du fickor eller någonting sådant?
- J. Nehej.
- F. Din jacka här, den är ju sydd i, så att säga, i kuilt va', den har ju -, det är ju med sömmar då, rut-, det bildar ju ett rut-mönster genom sömmarna som den här blå dunjackan som du har. Var det någonting sådant med det plagg han hade?
- J. Nehej, ingenting som jag la märke till.
- F. Det var det inte?
- J. Nehej.
- F. Hade den någon speciell krage?
- J. Inget anmärkningsvärt. Det var heller- inget speciellt där heller. Jag såg inte halsen men jag såg inte -, tänkte inte på nån krage heller.
- F. Nehej. Såg du någon kapuschong? Du vet, vissa plagg kan ju ha en sådan där kapuschong va'.
- J. Är det en typ av luva då eller?
- F. Luva, ja.
- J. Nej, inte som jag såg i alla fall.
- F. Det gjorde du inte?
- J. Nehej.
- F. Kan det ha funnits en kapuschong på den här? Finns det någonting i din minnesbild i den riktningen?
- J. Nehej, inte i någon riktning. Han kan ha haft, han kan ha varit utan, det ...

- F. Var det här plagget knäppt eller var det uppknäppt och vad var det för slags knäppning, var det dragkedja eller var det knappar?
- J. Nehej, det kan jag inte svara på.
- F. Det kan du inte svara på. Fick du ett intryck av att det var knäppt eller uppknäppt?
- J. Nehej, det flaxade inte speciellt.
- F. Det fladdrade inte?
- J. Nehej.
- F. Nehej.
- J. Det är nog det närmsta jag kan komma.
- F. Du ser att han liksom pendlar med sin högerarm utefter sin sida va -.
- J. Mm. Hur han- hur han hade armen det kan jag inte svara på, men den for fram-bakåt.
- F. Det kan du inte i detalj säga?
- J. Nehej.
- F. Hade han någonting på handen, någon handske eller vante som du såg?
- J. Nehej, inte som jag såg.
- F. Nehej. Såg du handen?
- J. Det enda jag kan minnas var inte nån speciell bild av hand, utan det var -, eller om han hade nånting på den eller nånting.
- F. Det vet du inte?
- J. Nehej.
- F. Ser du om han har någonting i den andra handen?
- J. Nehej.
- F. Hur var det med högerhanden?
- J. Nej, där såg jag ingenting heller.
- F. Om han hade haft en väska, hade du sett den då?
- J. Jag tycker mig borde sett den då ifall han hade den på höger hand då i så fall. Jag tycker jag borde komma ihåg den då.
- F. Om han hade haft en väska i vänsterhanden då?
- J. Det kan han ha haft.
- F. Det kan han ha haft.
- J. Men jag såg ingen, så jag tar inte det som nån -, jag tar inte det som nåt omöjligt.

- F. Han kan ha haft någonting i vänsterhanden?
- J. Javisst, det kan han. Han kan ha varit utan också.
- F. Såg du att han förde den armen och den handen på något speciellt, typ att han höll någonting i den?
- J. Nej, inget speciellt som -. Nehej, inte som jag tänkt på då i alla fall.
- F. Är det någonting som du kan -
- J. Ja, inte som -.
- F. - dra dig till minnes att så kanske det var?
- J. Nehej.
- F. Nehej. Fanns det någonting i kläderna eller i möjligtvis hans händer som tydde på att han hade ett skjutvapen med sig eller någonting annat föremål?
- J. Inte synligt för mig.
- F. Inte synligt?
- J. Nehej. Men jag antog han had-, att han hade eftersom jag hörde smäll nerifrån Sveavägen så jag antog att han hade någonstans på sig.
- F. Det gjorde du?
- J. Ja.
- F. Det gjorde du. Den reflektionen gjorde du?
- J. Ja.
- F. Att han var beväpnad.
- J. (Ohörbart).
- F. Det menar du att du gjorde. Ja,
Hur liksom upplevde du den här situationen; blev du uppskärriad -.
Hann du att bli det eller?
- J. Uppskärriad vart jag efteråt, men just då var det ungefär som man-
man tittar på en videofilm ungefär eller en biograffilm. Det var
nån skjutning här och så följer kameran med killen som springer.
Ungefär i den stilen.
- F. Och du var då kameran?
- J. Ja. Ja.
- F. Dina ögon var kameraögon?
- J. Mm. Man blev ändå lika överraskad som en biopublik skulle bli
ungefär.

- F. Jaha, men -.
- J. Men -.
- F. På en film kan man ju också ganska tydligt uppleva en situation -
- J. Jaha.
- F. - motsvarande den du gjorde. Får jag fråga: Hörde du att han möjligtvis kastade ifrån sig något föremål?
- J. Nehej, jag hörde ingenting som tydde på det. Jag hörde ingen-,
hörde ingenting av sånt som kunde tyda på att han kastade ifrån
sig nånting.
- F. Det gjorde du inte?
- J. Nehej.
- F. Vi kanske ska avsluta beskrivningen här. Vad hade han för byxor?
- J. Allting han hade på sig var mörkt.
- F. Jaha. Fick du någon uppfattning av vad slags byxor han hade?
- J. Nehej, ingen uppfattning.
- F. Mörkt, vad menar du då alltså?
- J. Jaha. Mörkt upp till svart alltså, det är liksom -.
- F. Det kan ha varit blått, det kan ha varit brunt, det kan ha varit
svart?
- J. Det kan ha varit (ohörbart) jaha, det var mörk färg.
- F. Så han gav även när det gäller byxorna ett mörkt intryck?
- J. Jaha.
- F. Såg du byxorna, slagen på byxorna exempelvis?
- J. Nehej, men det ... Nej, sånt där tänkte inte jag på då alltså,
om han hade såna grejer på byxorna. Jag tänkte inte så mycket
på byxorna alls egentligen.
- F. Nehej, jag förstår det.
Såg du vad han hade på fötterna?
- J. Det närmaste jag kan säga det är fotbeklädnad, men närmare än så -.
- F. Vad då menar du att?
- J. Nehej, jag kan inte säga om han hade skor eller stövlar eller
nånting. Det där med vad han hade på fötterna, jag kan ... det -.
- F. Men om han hade haft stövlar borde du inte ha märkt det då?
- J. Nehej, det vet jag inte om jag borde men -.
- F. Nej, jag tänker när han springer upp i trappan där, även när
han liksom passerar i närheten av där du befinner dig.

- J. Nehej, jag koncen-, int-, jag la inte min blick på fötterna direkt, utan det var väl mest överdelen av kroppen jag hade min blick, typ axelpartiet och huvudet som jag hade koncentrationen med blicken.
- F. Mm. Så du har ingen uppfattning av vad han hade på fötterna?
- J. Nehej.
- F. Såg du möjligtvis vad han hade för strumpor och -?
- J. Inte där heller.
- F. Nehej. Tänkte du på om fotbeklädningen på något sätt gav ett ljusare intryck än det du hittills har beskrivit?
- J. Nehej, det tror jag inte det kan ha varit. Det var nog mörkt där med alltså.
- F. Det var mörkt. Hörde du att han liksom sa någonting när han sprang?
- J. Nej.
- F. Hade något mumlade ljud för sig? Några kommentarer eller någonting sådant där?
- J. Nehej. Nej, int-. Den korta stunden jag var inom hörhåll för hans röst så hörde jag ingenting.
- F. Ingenting?
- J. Nehej.
- F. Fick du ett intryck -, bestämd uppfattning av hans tillstånd, så att säga, eller jag tänker då närmast på om du fick intryck av om han var påverkad av någonting med hänsyn till sin förmåga att röra sig, sin förmåga att springa?
- J. Nehej, sånt tänkte jag inte alls på om han kunde varit ...
- F. Han sprang inte -
- J. Nej, jag vet inte -.
- F. - typ en som är påverkad av något berusningsmedel?
- J. Nej, det vet jag -. Det föll mig inte ens in att han kunde vara -.
- F. Nej, men om du nu tänker efter. Fick du uppfattningen av att han var på något sätt påverkad eller -?
- J. Det enda som jag har erfarenhet av, det är att man springer när man är full och det kan jag inte påstå att han var.
- F. Han var in-.
- J. Enligt det sättet han sprang på då.
- F. Det verkade han inte alls vara?
- J. Nej, men övriga -. Jag vet inte alls hur man beter sig när man springer, så att det kan jag inte svara på.

- F. Nehej. Det var ingen känsla som du fick -?
- J. Nehej. Det föll mig inte ens in att han kunde vara drogad eller -.
- F. Märkte du att han hade någon form av tveksamhet i den väg han sprang? Förstår du hur jag menar alltså? Tvekade han vid något tillfälle på var åt han skulle springa?
- J. Det verkade inte så.
- F. Såg han dig vid Luntmakargatan?
- J. Inte när jag stod vid baracken, nej. Om han såg mig när han var -, vände blicken ner uppe vid trappan, det vet jag inte om han gjorde. Försvann ganska fort -, försvann bak-, ganska fort bakom skynket här så att jag är tveksam ifall ...
- F. Men hade han funderingar när han passerar vid Luntmakargatan, någon form av tveksamhet varåt han ska springa?
- J. Nehej.
- F. Utan han springer rakt österut på Tunnelgatan i riktning mot trapporna -?
- J. Han -. I riktning mot trapporna, ja. Det var liksom ingen tvekan där. Det verkar som han visste vart han skulle så att ...
- F. Du ser alltså att han dyker upp och du ser honom snett bakifrån från höger sida?
- J. Jaha.
- F. När du ser honom i första momentet, hur långt ifrån dig är han då första gången du ser honom dyka upp, hur många meter?
- J. Enligt uppgift som jag har hört från nån så var det tio meter, men det liksom är nån annans uppfattning.
- F. Jo jo, men din uppfattning. Det är ju du som var där.
- J. Nehej, jag ... jag kan inte säga exakt meter nu.
- F. Jag tycker det låter väldigt mycket.
- J. Jaha, det tycker jag också.
- F. Det är en uppfattning som inte du har. Du har en känsla av att det är närmare.
- J. Fem meter kanske.
- F. Jaha. Står du alltså stilla och iakttar honom då i första skedet eller vad gör du? Beskriv!
- J. Jaha, i första skedet när han korsar, det är att jag står still då.

- F. Hur länge står du stilla och iakttar honom?
- J. Tills han skymms av några -, någon barack på motsatta sidan av Luntmakargatan eller -.
- F. Nu förstår jag inte.
- J. Det finns nån typ där arbe-, jobbarna finns va', på östra sidan av Luntmakargatan mot Tunnelgatan och upp där. Dom håller på med nånting med husväggen där. Han försvann där bakom.
- F. Ja. Efter han har passerat Luntmakargatan?
- J. Efter, ja. Ja då -.
- F. Springer han på- på -, utefter den norra sidan av Tunnelgatan alltså -
- J. Jaha.
- F. - i ostöstlig riktning?
- J. Det stämmer.
- F. Jaha.
- J. Ja, då först sneddar jag över Luntmakargatan själv och ser honom springa trappan med två, tre trappsteg i taget.
- F. Han tar så många steg i taget?
- J. Två i alla fall. Och så vänder jag blicken mot Sveavägen och tänkte kolla vad som händer där nere, ska -, om jag ska dit själv och hjälpa -, om jag behövs där nere.
- F. Mm, du är lite tveksam där?
- J. Där är jag lite tveksam.
- F. Jaha.
- J. Men jag såg då att det kom folk dit och hjälpte till där nere.
- F. Det kan du se, ja.
- J. Det kunde jag se då.
- F. Han springer då hela tiden uppför trapporna då samtidigt?
- J. Samtidigt, ja.
- F. Jaha.
- J. Jag står precis vid korsningen, så att jag ser både trappan och Sveavägen och Luntmakargatans längd där så att -.
- F. Jaha, så du har gått ut ungefär mitt i själva korsningen nu -
- J. Ja, ungefär alltså.
- F. - när du gör dom här iakttagelserna?
- J. Jaha.

- F. Var befinner han sig då i trappan?
- J. Då är han nog hunnit över hälften av trappan.
- F. Jaha. Ser du någon annan människa där i närheten?
- J. Nehej, inte just då -, inte förrän jag själv kommer uppför trapporna.
- F. Jaha. Det finns ingen annan människa, vare sig i korsningen eller på Tunnelgatan eller Luntmakargatan än du och den här personen?
- J. Jag såg ingen annan alls.
- F. Du gjorde inte det.
- J. Om jag såg nån annan skulle jag ... Det var därför jag sprang efter honom för det var ingen annan som gjorde nånting.
- F. Du såg ingen annan, nej.
- J. Nej.
- F. Du vet, vi har ju den här restaurangen här, Bohemia.
- J. Jag såg ingen därifrån.
- F. Ingen där, utanför den?
- J. Nehej.
- F. Nehej. Du springer alltså efter när han befinner sig ungefär - var någonstans?
- J. Nej, jag väntade tills han kom högst upp.
- F. Du väntade?
- J. Jaha.
- F. Och varför väntade du?
- J. Ifall -, jag tänkte på det eventuella skjutvapen han hade.
- F. Du var orolig att han kanske skulle skjuta mot dig om du sprang efter honom?
- J. Jaha.
- F. Jaha. Du hann och tänka så?
- J. Så tänkte jag. Så tänkte jag, jag håller avstånd så skjuter han mig inte.
- F. Jaha. Men sedan sprang du ändå efter.
- J. Ja, när- när han började springa där uppe så bör-, över krönet där så började jag springa själv.
- F. Jaha. Du tänkte du skulle hålla honom under uppsikt kanske eller?
- J. Jag tänkte göra ett försök i alla fall att på ett ungefär ta reda på vart han tar vägen då.
- F. Jaha. Och du springer då efter.

- J. Då springer jag uppför trapporna då och när jag själv är nästan uppe så möter jag då ett par då.
- F. Är dom framme vid trappan då eller?
- J. Dom- precis sina första trappsteg då när jag kom uppför.
- F. Att gå nerför trapporna?
- J. Ja.
- F. Och det är en man och en kvinna?
- J. Det är en man och en kvinna, ja.
- F. Jaha. Och?
- J. Ja, jag frågar ju dom då om dom sett nån kille springa förbi.
- F. Jaha, och vad -.
- J. Jaha, han sprang rakt fram och pekar då David Bagare då.
- F. Ja, vem är det som säger det?
- J. Det är kvinnan.
- F. Vad säger hon för någonting?
- J. "Jaha, han sprang rakt fram", liksom jakande då.
- F. Jaha, och då fortsätter du?
- J. Ja, då ställer jag- då ställer jag mig i korsningen då Malm-
skilnadsgatan/David Bagare och tittar rakt nerför -.
- F. Du springer fram dit, ja.
- J. Jaha.
- J. Så jag står mitt i korsningen där med då.
- F. Mm. Jaha, så du stannar här i korsningen. Vi tittar på kartan här nu.
- J. Jag stannar mitt i korsningen så jag ser David Bagare rakt ner där.
- F. Jaha. Ser du någon då?
- J. Men där -, jag ser ingen springande men -.
- F. Du ser -.
- J. Jag har nån svag aning om att, typ silhuett, huvudsilhuett gömma sig bakom nån parkerad bil.
- F. Var då någonstans? Kan du visa här på kartan!
- J. Det får bli på ett ungefär va'.
- F. I närheten av korsningen David Bagares och ... Rege-.
- J. Tror jag -.
- F. Är det så långt fram som vid Regeringsgatan?
- J. Nej, fel! Här uppe blir det, Johannesgatan.

F. Jaha. Så vid korsningen -.

J. Det var antingen strax före eller strax efter, det kunde jag inte bedöma men ...

F. Men det kan du kanske göra eller det kanske inte går och bedöma det. På vilket avstånd såg du honom då eller såg du någon, rättare sagt, då?

J. Det där gick så snabbt så jag -, det där var jag liksom väldigt osäker på redan då va', om man jag såg nånting eller inte. För det var väl typ huvud- axelpartiet snabbt bakom nån bil, parkerad bil alltså.

F. Här i närheten av korsningen David Bagares/Johannesgatan?

J. Ja.

F. Jaha. Du fortsätter då ändå framåt?

J. Ja, då går jag nerför då, tittar lite om jag kunde se någon.

F. Du går alltså David Bagares Gata österut?

J. Österut, ja.

F. Jaha. Ser du någon då?

J. Nehej, det enda jag ser då när -, på vägen ner, det är att en polisbil som svänger in på David Bagare då. Men vi möter varann så han kör förbi, jag går förbi liksom. Så tittar jag bakom -.

F. At vilket håll svänger polisbilen?

J. Uppåt mot Malmskillnadsgatan.

F. Jaha, så han kör alltså tydligen Regeringsgatan och David Bagares Gata västerut -.

J. Ja.

F. - mot Malmskillnadsgatan?

J. Stämmer. Men han titt-.

F. Vad är det för polisbil?

J. Ja, det är en vanlig svartvit.

F. Jaha, en svartvit. Det är inte den där nyare modellen då?

J. Nehej. Nej, men jag fort-, han tittar forsk-. En av dom tittar väldigt forskande på mig så att -.

F. Det är två stycken i den?

J. Det är tv-. Det var nog två stycken, ja.

F. Jaha. Och någon av dom tittar lite närmare på dig?

J. Ja, just det.

- F. Men ni har ingen kontakt med varandra då?
- J. Inte- inte just då, nej.
- F. Nehej. Du fortsätter själv att gå i riktning David Bagares Gata österut eller?
- J. Ja.
- F. Jaha, hur långt går du?
- J. Jaha, jag gick nog ner -, förbi Johannesgatan en bit. Inte så långt som till Regeringsgatan men kanske första, andra huset på -, efter Johannesgatan och tittar bakom nån plastskynke som dom hade uppsatt på väggen då.
- F. Han försvann där alltså, den här som du tyckte dig se?
- J. Jaha.
- F. Var försvann han? Försvann han på David Bagares Gata eller försvann han på Johannesgatan och på vilken sida i så fall av -?
- J. Nej, jag tyckte mig se någon var på vänster sida om- eller norra sidan av David Bagare.
- F. Det är mera på David Bagares Gata än på Johannesgatan, är det så?
- J. Jaha.
- F. Om vi nu tittar i den här korsningen David Bagares och Johannesgatan, var i korsningen gör du den här iakttagelsen? Är det precis i början eller?
- J. Nehej, för jag Malmskillnadsgatan när jag såg den där rörelsen. Såg nån -, eller strax före eller strax efter Johannesgatan alltså.
- F. Strax efter tycks vara husnummer David Bagares Gata 24, så det är ungefär i höjd med David Bagares Gata nummer 24 som du gör den där iakttagelsen?
- J. Jaha.
- F. På -, alltså den öst-, nej förlåt! Den norra sidan av David Bagares Gata.
- J. Mm. För jag ser en, typ en byggvagn också då, men det var före den byggvagnen som stod då ... strax efter Johannesgatan den med då eller mitt i. Före tra-, nånstans mellan Johannesgatan och den trappa och Regeringsgatan då.
- F. Nu förstår jag inte. Vad sa du? En byggvagn står alltså -?
- J. En byggvagn står då mellan Johannesgatan och Regeringsgatan, men det var alltså -, denna rörelse såg jag -.

- F. Framför.
- J. Framför den då så att ...
- F. Jaha. Så någonstans kring David Bagares Gata nummer 24 gör du den här iakttagelsen, men försvinner den här människan eller?
- J. Ja, sen såg jag inte till nåt mer sen, för jag gick -.
- F. Men det är alltså en person som du iakttar där?
- J. En svart- svart silhuett som man tittar -.
- F. Av en människa?
- J. Jaha.
- F. Men var kan den människan ha tagit vägen, enligt din uppfattning?
- J. Antingen kan han gömt sig under- under denna bil eller försvunnit in på Johannesgatan och gömt sig någonstans där.
- F. Jaha. Finns det möjlighet att människan har hoppat in i någon port eller någon fastighet där på David Bagares Gata exempelvis?
- J. Jaha, det -.
- F. Försvunnit in i någon entréport eller liknande?
- J. Nej, jag hörde ingen dörr öppnas, men jag antar att dom flesta var låsta så att -. Men jag såg ingenting utanför dörrarna heller.
- F. Nehej, men är det tänkbart att han har försvunnit in i någon fastighet?
- J. Nehej, det kan jag inte tänka mig.

- - - - -

Kassetten vändes

Fortsättning förhör med Lars Jeppsson, band 2 sid 4.

- F. Ja, du fick frågan: Är det tänkbart att den här människan, den här personen som du tyckte dig se i höjd med korsningen David Bagares Gata och Johannesgatan, i närheten mera kanske av David Bagares Gata nummer 24, försvann in i någon fastighet?
- J. Nehej, det har jag nog svårt och tro. Då borde man sett nån rörelse eller något ljud av nån dörr då i så fall.
- F. Men hade du liksom blicken hela tiden koncentrerad dit åt?
- J. Jag växlade mellan snett till vä-, rakt till vänster om mig och neråt gatan då.
- F. Du gjorde det -?
- J. På vänster sida om mig och norra sidan av ...

- F. Jaha. Så du fick mer ett intryck av att han gömde sig någonstans ute bland bilar eller under någon byggnadsställning/skynke eller liknande?
- J. Jag fick intrycket att han gömde sig under en bil eller nåt liknande va' eller (ohörbart) -.
- F. Jaha. Men du såg liksom ingen fortsättning på någon rörelse -?
- J. Nehej.
- F. Utan det bara försvann?
- J. Det var en rörelse som försvann bakom en bil. Det var en rörelse som jag såg sen.
- F. På vilket avstånd gjorde du dessa iakttagelser?
- J. Jag kan inte säga i meter men ...
- F. Men uppskattningsvis, vad kan det ha varit för avstånd? Du var alltså en bra bit därifrån vad?
- J. Det var en bra bit.
- F. Kan du beskriva här med hjälp av kartan var du befann dig när du iakttog den här människan vid- i närheten av bilen.
- J. Jag kan säga att det var mitt på här, Malmskillnadsgatan.
- F. Jaha, du befann dig alltså i korsningen -, mitt i korsningen David Bagares Gata och Malmskillnadsgatan -
- J. Det stämmer, ja.
- F. - när du ser den här rörelsen ...
- J. Det är väl den biten där då som ...
- F. Jaha. Just det. Det skulle vara -, om vi tittar på den här skalan som den här kartan har, det skulle motsvara ett avstånd ... av cirka 75 meter. Kan det stämma?
- J. Om skalan stämmer så kan det vara nånting åt det hållet.
- F. Mm. Vad var det för ljusförhållanden där på platsen?
- J. Nehej, det var inte väldigt ljust, utan det var nog mest halvskumt med enstaka lampor.
- F. Ja, så det var svårt att göra bestämda iakttagelser?
- J. Ja, just.
- F. Jaha. Vad gjorde du därefter efter att ha iakttagit den här rörelsen av en människa vid en bil, du beger dig alltså i den riktningen?
- J. Nehej, först då var- var jag tveksam ifall jag skulle tordas mig ner där men -.

- F. Du var lite tveksam om du skulle våga dig vidare, ja.
- J. Jaha, men av nån anledning så gick jag ner i alla fall, lunkande ner då.
- F. Jaha, lite avvaktande.
- J. Avvaktande, ja.
- F. Jaha, så går du fram till korsningen David Bagares och Johannesgatan?
- J. Ja, där tittar jag in då.
- F. Var tittar du in?
- J. Eller blickar in då mot Johannesgatan ifall jag skulle se nånting där.
- F. Du tittar ut efter Johannesgatan norrut?
- J. Norrut, ja. Men där ser jag ingenting.
- F. Ingen människa, ingen rörelse?
- J. Ingen rörelse eller nånting.
- F. Finns det verkligen ingen människa på David Bagares Gata någonstans i rörelse?
- J. Inte den bit jag såg.
- F. Det såg du inte?
- J. Nehej.
- F. Och inte på Johannesgatan heller?
- J. Nej.
- F. Så de enda människor du möter eller ser till, är den springande mannen och det här paret som du mött?
- J. Och - ja. Och polisen, polismännen.
- F. Och polisbilen, ja.
- J. Ja.
- F. Får jag fråga dig: Den här polisbilen som kommer, borde den ha uppmärksammat eller rättare sagt, dom som färdas i den, borde de ha uppmärksammat den här springande mannen?
- J. Om han har sprungit på Regeringsgatan så borde han -, då borde dom ha lagt märke till det.
- F. Jaha. Men?
- J. Men ifall han försvann in på Johannesgatan eller
..... bara på nån minuts marginal.

- F. Är det frågan om bara någon -, är det en fråga om minuter eller?
- J. Jaha, det var någon eller några minuter, ett par minuter.
- F. Jaha, så du är så pass långt efter i det skedet.
- J. För när jag hade hunnit gå ner då, så jag antar att det gått ett-,
nån minut då.
- F. Jaha.
- J. När jag går nerför David Bagare och polisbilen svängde in då så
att -.
- F. Det har förflutit någon minut?
- J. Jaha. Från första tveksamhet tills jag börjat gå då.
- F. Jaha. Du beger dig alltså med viss tveksamhet vidare David Bagares
Gata österut ner till Johannesgatan, så sa vi vad?
- J. Jaha.
- F. Och där tittar du - var tittade du?
- J. Ja, där tittade jag bara -, svängde bara huvudet och tittar rakt
norrut då på (ohörbart) -.
- F. Och där såg du ingenting?
- J. Nehej.
- F. Tittade du någon annanstans?
- J. Jaaha, jag fortsatte några meter till till en byggnadsställning
med plastöverdrag.
- F. Var finns den byggnadsställningen?
- J. På norra sidan av en husvägg.
- F. På David Bagares -
- J. Jaha.
- F. - Gata? Jaha. Och där tittar du också -?
- J. Jag tittar in då.
- F. Och där ser du ingen?
- J. Där ser jag ingen.
- F. På vilket sätt tittar du, tittar du närmare eller är det bara så
här lite försiktigt eller?
- J. Nehej, jag sväng-, gick in på trottoaren och lyfte på skynket så
jag kunde titta in.
- F. Var det en plats där man kunde försvinna och gömma sig?
- J. Där såg jag en liten -, det skulle kunna vart möjligt.

- F. Där såg du ...?
- J. Det var nånting på andra sidan av det där skynket som kunde tyda på att man kunde försvinna in där, om man var lite smidig.
- F. Jaha, vad var det för någonting då?
- J. Ja, det var en liten mindre öppning i plastskynket.
- F. Jaha. Vart ledde den öppningen, tror du?
- J. Den ledde (ohörbart) -, motsatt David Bagare då, trottoaren då.
- F. Jaha. Längre österut?
- J. Längre österut, ja.
- F. Jaha, så man kunde fortsätta, så att säga, med det skynket som skydd för fortsatt färd?
- J. Fast det här skynket var bara en kort bit, en eller ett par meter eller nåt sånt. ungefär alltså.
- F. Men fanns det, så att säga, utrymme för att på den platsen gömma sig och hålla sig kvar gömd -
- J. Nej -.
- F. - eller om det nu hade varit någon där, skulle du ha upptäckt den personen -?
- J. Jag skulle -, jag skulle nog upptäckt ifall nån hade smitit då eller vart kvar där.
- F. Det borde du ha sett?
- J. Jaha.
- F. Du tittade så pass nogsamt?
- J. Jaha.
- F. Det fanns alltså ingen där?
- J. Nehej. Det fanns ingen där.
- F. Nehej. Vad är din uppfattning: Hade personen försvunnit just på den här platsen in någonstans eller?
- J. Som jag ser det så måste han försvunnit då norrsidan av David Bagare alltså.
- F. Mm. På norra sidan av David Bagares Gata, någonstans försvann han där?
- J. Jaha. Jag har aldrig funderat efteråt ifall han har kunnat sprungit förbi Regeringsgatan nerför trapporna som finns på David Bagare, men jag tycker nog att jag borde ha sett honom ifall han sprungit där.
- F. Du borde ha gjort det?
- J. Jaha.

- F. Så det tror du inte riktigt att han har gjort så?
- J. Men det (ohörbart) -, är väldigt tveksam till faktiskt att han kan ha gjort.
- F. Det är du, ja. Jaha.
- J. För att -, borde nog ha sett honom -
- F. Då borde du ha sett honom.
- J. - någonting där
- F. Jaha. Så det verkar mera som att han är uppslukad där, antingen in i någon port, fastighet eller någon annanstans?
- J. Jaha, om han bara liksom gömt sig nånstans, uppslukad.
- F. Mm. Och du ser inte någon bil i rörelse eller någon annan?
- J. Nehej.
- F. Och du hörde inget ljud, typ att någon öppnar någon bildörr -
- J. Nehej.
- F. - någon port, någonting annat?
- J. Inga sån. Inga ljud alls i det området -.
- F. Nehej. Hur länge är du kvar här vid denna platsen?
- J. Nej, där -, vid den platsen tittar jag bara in, ser ingenting och så går jag ut på gatan igen till motsatta sidan om trottoaren då, försvinner upp mot Malmskillnadsgatan där jag möter polisbilen då som åker neråt igen åt mitt håll, till mig då.
- F. Är det dom första du ser eller har kontakt med sedan igen?
- J. Jaha, det är dom första -.
- F. Det finns ingen annan människa -
- J. Nehej.
- F. - som du ser eller har kontakt med?
- J. Det är dom första, ja.
- F. Som du över huvud taget iakttar?
- J. Som jag iakttar, ja.
- F. Jaha. Och du får denna kontakten -?
- J. Eller jag hejdar dom, lyfter på armarna och frågar om dom letar efter killen som sköt.
- F. Och dom säger då?
- J. Ja, det- det höll dom med om, dom ... Då säger jag att jag -, att han sprang- att han sprang neråt då.
- F. Du bara visar så här med handen?
- J. Jag vis-, visar med handen var han sprang neråt.

- F. Och visar utefter David Bagares Gata?
- J. Ja, just. Och där lämnar jag inga större detaljer utan bara neråt.
- F. Dom fick liksom inte veta det här -, din uppfattning om att han hade liksom blivit uppslukad mer eller mindre, utan du bara pekade ungefär att han hade försvunnit i den riktningen?
- J. Jaha, (ohörbart) Sen var det lite småprat då och sen fick jag följa med en polisman ner till Sveavägen.
- F. Var det någon av dom här poliserna som -, eller åkte dom efter att du hade anvisat dom i vilken riktning han försvann?
- J. Nehej, polismannen och jag hade börjat gå och sen tänkte inte jag på bilen nåt mer så jag ...
- F. Så en av poliserna hoppade ur bilen och följde med -?
- J. Nej, det var några fotle-, poliser, fotledes då och så jämte bilen också. Det var en av dom fotledes poliserna som följde med då, så dom båda i bilen var kvar då i bilen.
- F. Jaha, så det hade dykit upp även andra då?
- J. Jaha, som hade kommit från Malmskillnads tydligen då.
- F. Jaha, och någon av dom följde dig tillbaka?
- J. Ja.
- F. Jaha. Är det någonting mera här i det här skedet som du har kommit på, som du iakttog?
- J. Nej, inte som jag -, inte nånting som finns i huvudet nu, nej.
- F. Ska vi stänga av bandspelaren en liten stund får du fundera kanske.
- J. Okej.

Avbrott

- F. Ja, vi har gjort ett kortare avbrott här i förhöret.
Jag vill avslutningsvis fråga dig då om du har någonting ytterligare du vill tillägga i saken?
- J. Nehej, inget speciellt. Det är nåt -, jaha, att han var framåtböjd då.
- F. Han var lite framåtlutad -.
- J. Fram -. När han sprang då.
- F. När han sprang.

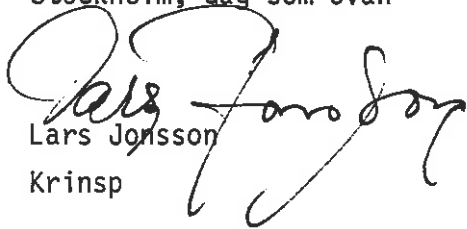
J. Men inget annat.

F. Inget annat.

Jaha, jag har för tillfället ingen ytterligare fråga.

Förhöret avslutat klockan 16.00.

Stockholm, dag som ovan

Lars Jonsson
Krinsp

Protokoll över förhör med
Lars Christer Jeppsson, 600926-1030.

Förhöret hållet på Tunnelgatan,
korsningen Luntmakargatan den
27 augusti 1986, klockan 21.15.

Förhørsledare: Kriminalinspektörerna Ulf Norlin och
Dick Lundblad, KK 1.

Bandupptagning.

Konstruktion kommer att göras på Luntmakargatan från
Adolf Fredriks Kyrkogata och framåt Tunnelgatan.
Väderförhållandena: Det är regnigt och mörkt ute för
tillfälligt och ungefär samma belysning som den 28
februari och gatubelysning tänd. Och Jeppsson börjar
och gå framåt och visar ungefär hur han har gått, och
vilken väg och var han har stannat någonstans för
byggbaracken.

Förhørsledare - F
L C Jeppsson - J

Krinsp Dick Lundblad - L

F. Då kan vi börja och gå, Jeppsson.

Jeppsson går då på högra sidan på körbanan fram emot
Tunnelgatan. Vid Tunnelgatan 29 blir gatan bredare,
och Jeppsson går då med ett avstånd från ungefär 4
meter till höger trottoarkant. Riktningen mot Tunnelgatan
sker så att om man kommer ifrån Apelbergsgatan så ser
man då Jeppsson gå mitt i gatan. Luntmakargatan 25,
Jeppsson håller ungefär samma avstånd till trottoaren
mellan 3 till 4 meter. Jeppsson går, när man kommer fram
till mot korsningen Tunnelgatan-Luntmakargatan, mitt i
vägbanan. Han är helt synlig för trafik som skulle komma
från Apelbergsgatan. Luntmakargatan 19, en försmalning,
och där går Jeppsson upp på trottoaren, fortsätter fram
mot Tunnelgatan. Kommer vi fram vid byggbaracken som
står på Tunnelgatan. Jeppsson stannar till.

Jeppsson, den här kvällen den 28 februari, kommer du
ihåg om det stod några bilar parkerade efter trottoaren

- F. som du gick på utsidan för då också?
- J. Jo, det gjorde det. Stod ju bilar parkerade på högra körfältet.
- F. Och du gick då på utsidan utav dom bilarna som du gjorde nu?
- J. Ja.
- F. Det är bra. Kan du då visa hur dant du stod här när du kom fram vid Tunnelgatan här?
- L. Vad du uppfattade när du passerar den här baracken, skulle jag vilja ha (ohörbart)-?
- F. Ja. Vad du uppfattade när du passerar baracken på Tunnelgatan?
- J. Vad jag uppfattade det är att det är trafik nere på Sveavägen. Går lite tvekande fram till hörnet här, ett-, högra hörnet.
- F. Det är ungefär då vid skylten där det står Tunnelgatan du menar?
- J. Ungefär. Ungefär-.
- F. Ungefär dit?
- J. Ja-.
- F. Då går vi dit och ställer oss då. Ja. När du stod här, vad uppfattade då då för något?
- L. Hur stod du?
- J. -Nää, jag stod ungefär som jag gör nu.
- F. Som du gör nu?
- J. Ja, och jag tittar mig omkring. Tittar neråt Sveavägen, trafik. Tittar upp här liksom och funderar på vad jag ska göra.
- F. Ja. Och vad händer då?
- J. Ja, då hör jag två smällar nere på Sveavägen.
- F. Står du här då precis där du står nu?
- J. Jag kan inte säga exakt på stenplattorna vad jag stod, men det kan bara skilja på någon kort-, på ett ungefär alltså.
- F. På ett ungefär, ja. Vad hände då? Vad gjorde du för något när du hörde dom här smällarna?
- J. Jag vände mig mot-, ner emot Sveavägen, tittá ner. Och ser någon falla ner och någon kvinna skriker till och placerar sig vid mannen som här föll omkull. Samtidigt hör jag då steg som börjar-.

- F. Ja. När du ser nu den här falla omkull här och en kvinna som sätter sig på huk här bredvid och skriker, vad gör du då?
- J. Ja, då börjar jag fundera på vad som har hänt för nåt.
- F. Gör du inget annat? Står du still hela tiden?
- J. Då står jag still hela tiden, ja.
- F. Du går inte ner fram emot-, för att du blir nyfiken på vad du har hört eller-?
- J. Nej, jag drogs ^{om}liån vad som hände där nere och dom här stegen som jag hörde springa emot mig.
- F. Gick du någonting-, något steg neråt här under tiden?
- J. Nej, det minns jag inte.
- F. Du säger i ett tidigare polisförhör att du har gått in en bit i gränden. Hur stämmer det?
- J. Ja, om jag sa det då så stämmer det väl.
- F. Du har inget minne av det nu?
- J. Nej. Det har jag inte.
- F. Kan det vara så att dom har fattat dig fel vid dom förra förhören och att det här är den rätta versionen? Eller har du glömt bort hurdant det gick?
- J. Nej, det är en del detaljer som har fallit bort.
- F. Men en sådan detalj som du hade där, tror du att den kan falla bort eller kan det ha varit det att dom har missuppfattat dig?
- J. Att dom har missuppfattat mig, det tror jag inte.
- F. Det tror du inte. Så då är det du som har glömt bort då, tror du på mera?
- J. Nej. Jo, visst även om att-, med att jag har glömt bort att just den detaljen, den-.
- F. Mm. Så du har inget minne av idag att du har gått in en bit längre mot skotten när dom small?
- J. Nej. Visst, det har jag inte. Int-.
- F. Nej. Stod du så här långt ifrån väggen eller stod du lutad emot väggen?
- J. Nej, jag stod inte lutad mot väggen. Jag stod nog ungefär mitt i ungefär.
- F. Ungefär mitt i. Om du ställer dig mitt i nu, hur mycket ser du då utav gatan framåt?
- J. Ja, då ser jag Tunnelgatan rakt ner mot Olof Palmes Gata där, fortsättning där.

- F. Det gör du? Har du någon uppfattning om var det var han föll om det stämmer överens vad den blomhög som finns nu ligger?
- J. Ja, blomhögen stämmer nog in nog ganska väl.
- F. Jaha. Och det är där han skulle ha ramlat då?
- J. Ja.
- F. När du såg honom?
- J. Det stämmer nog, ja.
- F. Dom där stegen du hörde, vad gjorde du då när du hörde dom?
- J. Nej, ja, vart efter dom närmre mig så följde jag med huvudet åt ljudriktningen.
- F. Det gjorde du? Och när såg du personen ifråga?
- J. När han började komma över-, kors-, Luntmakargatan.
- F. Mm. Såg du precis likadant om man tittar Tunnelgatan upp, trapporna här till David Bagares, såg du precis likadant då som du gör nu?
- J. Nej. Då fanns det då byggnadsställningar och plastskynken som döljde trappan uppför.
- F. Jaha. Så om du tittar nu uppåt så har du två trappor, vilken utav trapporna i den nedre halvan var det som doldes?
- J. Jag såg bara den nedre delen av den vänstra trappan.
- F. Var det allt du kunde se utav hela trapporna uppåt?
- J. Ja, det stämmer.
- F. Ja, hurdan var belysningen just vid det tillfället? Var det lika många lampor i trappen som det är nu?
- J. Nej, det tänkte jag inte på då, men det må-, hur många lampor som var tända eller så.
- F. Var det väl upplyst eller var det skumt så att det var svårt och se?
- J. Jag vill minnas som lite halvskumt.
- F. Lite halvskumt.
- L. Ja, men det gör det jämt.
- - - - -
- Avbrott.
- L. Nu, alltså.
- J. Jag tycker det är lite ljusare nu än då.

- F. Mm. Och du är säker på att du kunde ifrån den här platsen se direkt när han föll när skotten small?
- J. Jag såg när han föll framåt. Liks-, det var det första jag såg av händelsen.
- F. Och du stod still hela tiden? Du gick inte ner emot då? Det är rätt så vanligt att man kan gå ner emot.
- J. Näe, det är mycket möjligt att jag gick nåt steg neråt, men det har jag liksom inget minne utav att jag hade gjort.
- F. Du har inget minne utav det i dagens läge?
- J. Nej.
- F. Du är medveten om att det du säger nu skiljer sedan väl ifrån det polisförhöret du hade när du var inne hos Lasse Jonsson på förhör?
- J. Men det antar jag att det är, men jag-, det enda jag kan skylla på att jag har glömt bort en del detaljer vá.
- F. Glömt bort en del detaljer. Ja, det är ju lätt och göra, det är ju en bra tid efteråt. Hur långt ser du-, om du står där du står, hur långt ser du Luntmakargatan bortåt? Norrut om man så säger?
- J. Ja, härifrån nu ser jag bara den enda lilla bit mellan husväggen och baracken mot-, en liten bit av husväggen mitt emot.
- F. Ja. Du kan inte se Luntmakargatan alls åt andra hållet?
- J. Nej. Nej.
- F. Den här kvällen nu när du gick hit, mötte du någon bil över huvud taget eller såg du någon bil som körde härifrån Luntmakargatan upp mot Apelbergsgatan?
- J. Ingen bil i rörelse alls.
- F. Och du såg heller ingen bil som kom Luntmakargatan från Apelbergsgatan och körde emot dig mot Tegnérgatan, alltså Luntmakargatan norrut?
- J. Nej. Alla bilar jag såg var stillastående.
- F. Var stillastående? Och du är säker på att du inte såg någon bil?
- J. Ja. Det är jag helt säker på.
- F. Ja, då avbryter vi förhöret en kort stund.

Avbrott.

- F. Har inte jag fler frågor och Dick Lundblad, har du några frågor?
- L. Ja, jag skulle vilja återgå till dom här stegen som du hörde komma då nerifrån Sveavägen, kan du beskriva hur det lät?
- J. Det jag kommer på nu det är tunga steg.
- L. Ja.
- J. Tunga steg, springande som han hade bråttom.
- L. Gick stegen i en riktning?
- J. Ja-.
- L. Det är du säker på idag?
- J. rakt fram alltså.
- L. Jaha. Enligt den väg som du själv har sagt tidigare att-, upp på Tunnelgatan och vidare upp på den vänstra trappan?
- J. Ja.
- L. Är det möjligt att någon kan ha vikit ner Luntmakargatan norrut enligt ditt förmedlande?
- J. Inte möjligt.
- L. Det är inte möjligt?
- J. Nej.
- L. Nej.
- J. Skulle... ha hört av det, skulle jag ha sagt det tidigare också men-.
- L. Jaha.
- J. Men inget steg vek av åt något håll.
- L. Hur länge kunde du följa denna person med blicken när han kommer fram till första trappsteget?
- J. -Nej, när jag tänker efter så såg jag nog inga trappsteg alls, utan han försvann bakom skynk-, byggnadsställningen här och trappen var nog bortom synhåll då-.
- L. Ja.
- J. Då vek jag över gatan och då hade han hunnit upp några-, en del steg.
- L. Om jag uppfattar dig rätt så såg du inte när han sprang upp på trappan utan när han försvann bakom presenningen för din del och då rörde du på dig själv.
- J. Då rörde jag på mig själv.
- F. Ja. Då rör vi på oss nu då och så flyttar vi oss i din riktning som du själv-.

- - - - -
Avbrott.

- ?. En gång till.
- J. Ja, jag stod då ungefär då motsatta hörnet, snett emot på den här golvbrunnen, Luntmakargatan-.
- L. Jaha-.
- J. Ungefär-.
- L. Luntmakargatans östra sida.
- J. jaha.
- L. Ja. Och då har du sikt neråt Sveavägen-.
- J. Ja. Och när jag tittade ner då-, och såg en-, några människor som hade samlats vid platsen där nere. Och då brydde jag mig inte om det där längre utan koncentrerar mig på killen som sprang uppför trapporna.
- L. Kan du vara säker på att han sprang uppför trapporna när du nyss har sagt att han försvann bakom presenningarna?
- J. Ja, visst. Det-, när gångtunneln var låst och stängt och rulltrapporna var liksom stängd-..... så den enda personen som jag hörde och såg, det var en person springa uppför trapporna.
- L. Hur var då dessa steg som du hörde i förhållande till dessa steg-, eller dom steg som du hörde på Tunnelgatan springandes?
- J. Nej, det har jag inget minn-, klar minne utav utan det har jag lik-, synminne utav.
- L. Ja, men du sa nyss att du både hörde och såg den här personen? Sa han någonting?
- J. Nej, han sa ingenting. Nej, jag kan inte beskriva ljud-, hur det lät.
- L. Men när du menar att du hörde, var det hans fotsteg?
- J. Ja, fotsteg, ja. Det var liksom inga flämtningar eller något annat det var liksom-.
- L. Hur långt upp i trappen hade denna person kommit när du såg honom första gången när du kommit fram till denna golvbrunn?
- J. Han har nog hunnit till någonstans på övre halvan av första trappavsatsen.
- L. Övre halvan av första trappavsatsen? Nu är det en kupol-lampa som där vi står nu är i höjd med övre delen av trappavsatsen, var den tänd? Har du något minne av det?
- J. Nej, jag kan inte minnas att den var tänd.

- L. Var han ovanför eller under den här kupolen?
- J. Jag kan nog säga att huvudhöjden var ungefär i kupolhöjd.
- L. Vad gjorde du då när du såg att han sprang uppför?
- J. Jag stod och tittade på honom.
- L. Hur länge då?
- J. Tills han kom upp för-, längst upp. Tills han har sprungit färdigt trapporna. Och där stannade han till ett ögonblick och tog ett snabbt kast-, ögonkast över axeln. Då passade jag på och gömma mig bakom plastskynket-, byggnadsställningarna så att han inte skulle se för mycket av mig.
- L. Hur länge stod du där och gömde dig?
- J. Ja, bara nåt ögonblick. Det var inte många sekunder. Sen gick jag försiktigt fram igen och såg att han inte stod kvar där längre. Då började jag springa uppför trapporna själv. När jag var nästan färdig med trapporna så mötte jag då ett par då och jag frågade dom om dom har sett någon kille springa förbi. Och dom pekade mot David Bagare och så rakt fram. Då gick jag och-.
- L. Ta det igen. Det kom en bil som passerade.
- J. Att då stod jag ställ-, gick jag försiktigt fram till korsnignen David Bagare och-, ja, vad nu den heter den andra gatan där ute-, Malmskillnadsgatan och tittade nerför David Bagare om jag kunde se någonting. Tyckte mig se nån skymt av nån rörelse bakom nån bil längre ner, men dagens läge vet jag inte om det var nån inbillning eller om det var nåt verkligt, men jag gick nerför David Bagare förs-, i promenadtakt och kollade in mot vänstra trottoarkanten mot-. Samtidigt kom det då en polisbil körande, svängde in mot David Bagare, men vi fortsätter liksom åt vårt håll-, motsatt.
- L. Vilka vi?
- J. Eller polisbilen fortsatte åt sitt håll och jag åt mitt håll neråt. Så jag gick väl neråt förbi då ett-, byggnadsställningar nere vid David Bagare. Kollá in bakom nåt skynke där. Eftersom jag då ingenting såg så gick jag tillbaks upp till-, mot Malmskillnadsgatan och mötte då polisbilen igen och började prata med dom. Frågade om dom letade efter en kille som sköt. Ja, och så var väl lite prat där. Och så följde en polisman mig ner tillbaks till Sveavägen. Där fick jag då stå och vänta en stund innan jag blir förhörd

J. ytterligare med detaljer och så där.

L. Ja. Det var bra. Förstod du vad som hade hänt nere på Sveavägen?

J. Första intrycket var att nån hade kastat nån smällare av nåt slag, men sen förstod jag att det var nån hade blivit skjuten då.

L. Varför förstod du det?

J. Anledningen är att Palme då föll omkull och killen sprang iväg.

L. Ja. Men såg du att det var Palme?

J. Nej, det gjorde jag inte.

L. Nej.

J. Fick jag höra efteråt.

L. Ja, jag förstår det. Det fordras en portion mod att göra det här, dessa åtgärder som du har gjort. Följt efter och iakttagit här nere på Luntmakargatan och följt efter upp för trapporna och nedför David Bagares Gata. Vad var det som drev dig till det?

J. Ja, mod, det liksom föll mig inte tanken, utan det var nånting-, en känsla av att jag måste göra något, måste följa efter den här killen. Någon känsla som bara dök upp i skallen.

L. Jag förstår det. Om vi ska återgå till dessa fotsteg du hörde, han-, en person har ju naturligtvis ett par skor på fötterna, har du någon som helst uppfattning om vad det är för slags skor eller fotbeklädnad som han kan ha haft?

J. Nej, ingen sån uppfattning har jag.

L. Nehej. Kan du säga vad det är för material som han kan ha haft i sulorna?

J. Nej, kan jag inte svara på alls. Har inte haft en åtanke på vad han hade för sorts skor eller nånting-.

L. Nej. Springer man i gummiskor så är det ett visst ljud, springer man i läderskor är det ett annat ljud eller med lädersula. Förstår du vad jag menar?

J. Jo, jag förstår, men jag är inte säker på att jag kan särskilja på dom ljuden.

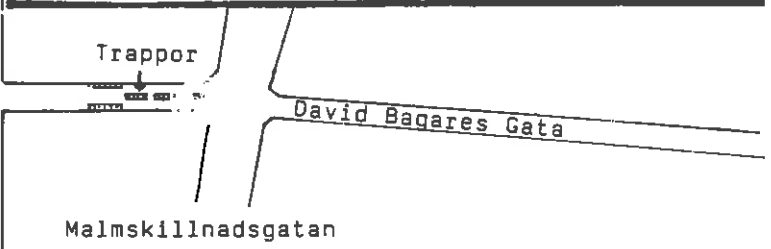
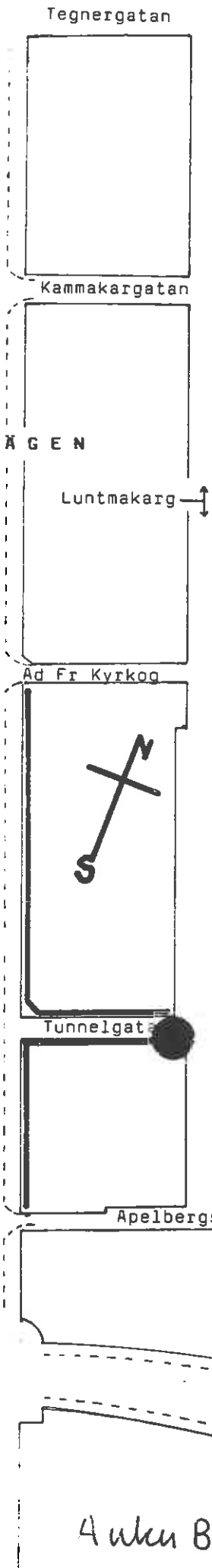
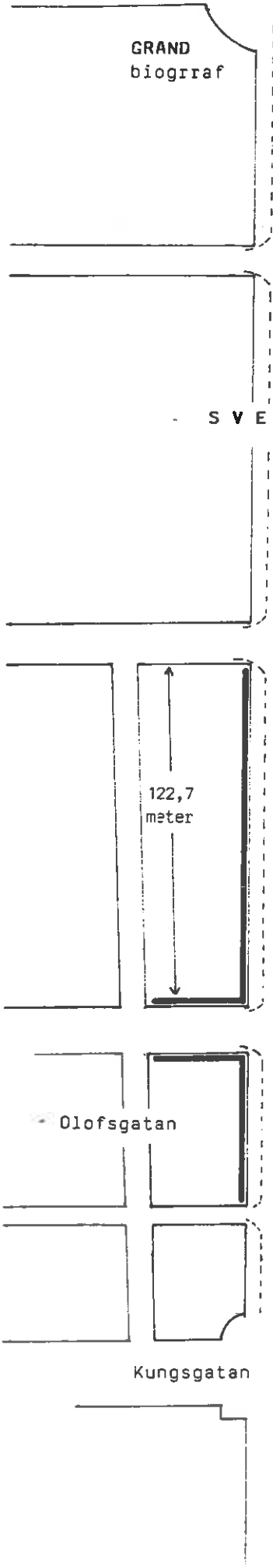
F. Nej. Då ska du inte svara på det heller. Då avbryter vi förhöret ett ögonblick.

Avbrott.

- L. Vi har förflyttat oss i skydd för regnet och fortsätter förhöret. Jeppsson, kan du idag komma ihåg och lämna en beskrivning på hur mannen såg ut, vilken ålder han var, hur han var klädd, hur han sprang och så vidare?
- J. Han sprang något framåtlutad med hopkurade axlar. Hur-, om det var långa steg eller om det var normala springsteg, kommer jag inte ihåg nu, men jag fick intrycket av att han hade nån keps som huvudbonad och om det var mörka kläd-, färg-, mörk färg på kläderna över huvud taget. Det är väl det enda jag kommer ihåg nu vá.
- L. Kan han ha haft en annan huvudbonad än keps?
- J. Det kan han ha haft, men jag-, intrycket-. Jag tänkte liksom-, det första jag såg det var keps, det var liksom det ordet som dök upp i skallen när jag såg killen bakifrån då.
- L. Såg du håret i nacken på mannen?
- J. Jag kunde inte peka ut där är håret, där är krage eller så utan det var-, alltihop flöt ihop.
- L. Vilken ålder var han i?
- J. Ingen uppfattning.
- L. Vilken längd hade han?
- J. Nej, jag kan inte säga centimeter, utan bara-, han var längre än vad jag är.
- L. Och du är 164 centimeter?
- J. Ja. Det stämmer.
- L. Hade han något föremål i händerna?
- J. Jag såg bara högra handen och den hade inget föremål.
- L. Hur höll han högra handen när han sprang?
- J. Det var nog böjd armbåge fast den var något framåt-, ja, nånting åt det hållet.
- L. Rörde han armen bakåt när han sprang?
- J. Han-, det antar jag att han gjorde att han höll-.
- L. Beskriv för mig nu när vi står här med egna rörelser på din högra hand så ska jag beskriva hur du visar. Är det för svårt i dag?
- J. Ja. Skulle jag vilja säga att det var-, det blir-, blir det.
- F. Det blir för svårt?
- J. Ja.

- L. Ja. Du såg ingen skobeklädnad eller fotbeklädnad?
- J. Byxor. Det var inget utmärkande drag på kläderna eller byxorna utan det var bara mörk färg alltså.
- L. Ja.
- J. Det är det jag minns bäst nu.
- L. Ja. Vad hade han på överkroppen?
- J. Jag fick intryck som dök upp i skallen, det var täckjacka, men-.
- L. Är det ett intryck som dök upp i skallen nu eller då?
- J. Då.
- L. Då? Och det intrycket, består det hos dig eller har det förändrats eller har du inte tänkt på det alls?
- J. Jag har blivit förvirrad av dom andra beskrivningarna som har funnits av hans-, som han har haft på sig. Sen är det-, kan jag inte säga säkert. Men det var liksom-, första intrycket var keps, täckjacka. Det var liksom det som dök upp i skallen vad han hade på sig.
- L. Det har du sagt i tidigt skede-.
- J. Ja.
- L. Och du har även berättat det för pressen att det var på det här sättet. Har du låst dig i din uppfattning eller är det ett intryck som du fortfarande har kvar?
- J. Nej, intrycket har jag kvar men om det är tillfälligt, det törs jag inte lova.
- L. Var det tillförlitligt när du sa det här vid dom första förhören?
- J. Vid första förhöret nere på Sveavägen samma kväll, då var det tillförlitligt. Men sen började dom snacka om en rock och så där då vart jag väldigt-.
- L. Vilka dom?
- J. Ja, först var det en polisman som snacka om att-, nå andra beskrivning om rock, men då vart jag väldigt förvirrad och visste inte alls hur det skulle gå ihop.
- L. Nehej.
- J. Sen är jag väldigt-, ja, för minst-, för min del så är det väldigt-, kan vara väldigt öppet om det min beskrivning eller andras beskrivningar som stämmer bättre, men-.
- L. Ja. Vi håller oss till vad du själv har upplevt här. Skulle du kunna känna igen den här mannen om du fick se han igen i dagsläget?

- J. Nej, jag kan känna igen en liknande ryggtavla. Det är liksom det enda jag kan känna igen.
- L. Du såg-, du har talat om för mig att han-, vred huvudet över axeln och tittade neråt när han hade kommit högst upp i trapporna. På vilken sida vred han huvudet eller vilken axel tittade han över?
- J. Högra axeln. Det var bara typ snabbt ögonkast. Jag såg ingenting mer än-.
- L. Så-.
- J. Den-, ja, jag såg bara att han vred på huvudet vå.
(ohörbart).

REKONSTRUKTION
angående mordet på statsminister
OLOF PALME

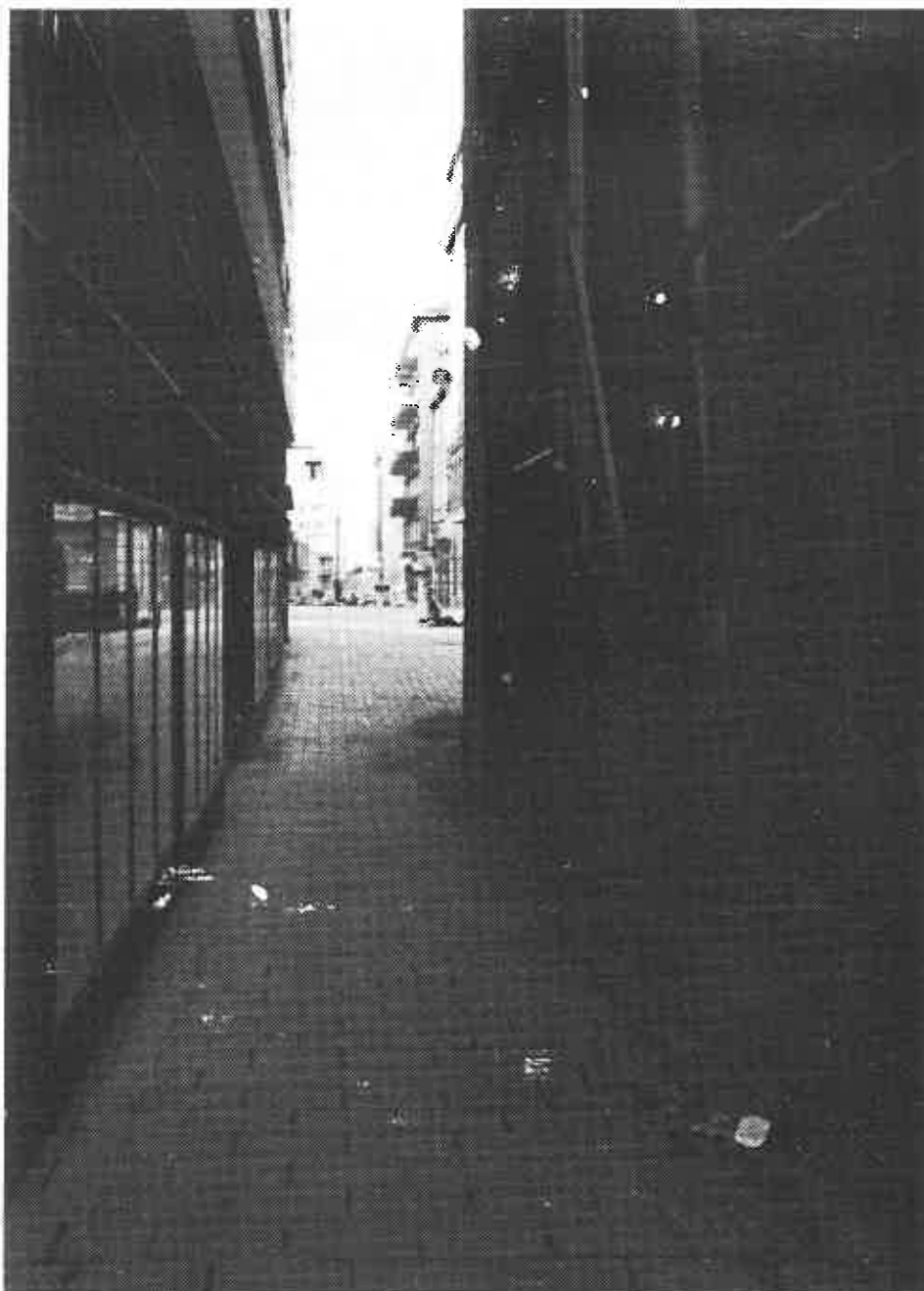
Skissen visar vittnets plats då
iakttagelserna gjordes.

Skala 1:2000.

Stockholm i tekniska roteln

W. Lange

Aukn B9541

Lars Jeppsson promenerade Luntmakargatan söderut. Han stannade till vid korsningen med Tunnelgatan. Jeppsson hörde 2 smällar i tät följd. Han tittade ned mot Sveavägen och såg en man falla omkull. Jeppsson såg sedan en kvinna, som föll ihop bredvid mannen.

Händelseförloppet fotograferat från Sveavägen.

Lars Jeppsson hörde att någon kom springande mot honom på Tunnelgatan, på andra sidan av barackerna. En man sprang över Luntmakargatan.

Lars Jeppsson förflyttade sig något och såg mannen springa upp-
för trapporna mot Malmskillnadsgatan.

När mannen kommit uppför trapporna och nått Malmskillnadsgatan, vände han sig om och tittade nedåt. **Lars Jeppsson** började springa efter mannen. När Jeppsson nästan var uppe för alla trapporna, mötte han ett par och frågade dem, om de sett en man springa förbi. Kvinnan svarade; " Han sprang rakt fram ". Paret senare identifierat som **Yvonne Nieminen** och **Ahmed Zahir**. Jeppsson gjorde dock inga fler iakttagelser av den flyende mannen.